

ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)
THE HAPPINESS OF THE PEOPLE LIVING IN THE COMMUNITY
(WAT PHRANGOEN)

ศิริมา ทับแก้ว
Sirima Tabkeaw

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2561

ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)
THE HAPPINESS OF THE PEOPLE LIVING IN THE COMMUNITY
(WAT PHRANGOEN)

ศิริมา ทับแก้ว
Sirima Tabkeaw

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน)
ชื่อ นามสกุล นางสาวศิริมา ทับแก้ว
ชื่อปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชา การจัดการ
คณะ บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา รัตตากร)

.....กรรมการ
(ดร.สุจิตรา ไชยชิตินธุ์)

.....กรรมการ
(ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(ดร.ปริญญา มากลิน)

วันที่ 4 เดือน กันยายน พ.ศ. 2561

ชื่อวิทยานิพนธ์	ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)
ชื่อ นามสกุล	ศิริมา ทับแก้ว
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชา	การจัดการ
คณะ	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมของประชาชน 2) ศึกษาระดับความสุขของประชาชน 3) เปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชน จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับระดับความสุขของประชาชน กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าที (t-Test) และทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41 – 50 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 – ม.6) หรือ ปวช. อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย จำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท และโดยมีรายได้ครอบครัวต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท ไม่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน และมีค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเป็นค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าสาธารณูปโภค ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน และมีการผ่อนชำระหนี้สินตรงเวลาทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.44 สำหรับการผ่อนชำระหนี้สินต่าง ๆ ที่เป็นภาระในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นภาระปานกลาง มีการเก็บออมบ้างเพียงเล็กน้อยในแต่ละเดือน และส่วนใหญ่รายได้พอ ๆ กับรายจ่ายซึ่งประชาชนมีระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคลที่เหลืออยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านสัมพันธภาพในสังคม 2. ด้านพฤติกรรมการค้างานชีวิต 3. ด้านลักษณะของชุมชน ตามลำดับ

นอกจากนี้ผลการวิจัย ยังพบว่า ประชาชนที่มีอายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว และ การผ่อนชำระหนี้สินต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมแตกต่างกัน และปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์ เชิงบวกในระดับต่ำ กับระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกในระดับต่ำ

คำสำคัญ : ความสุขประชาชน ชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)

Thesis Title Happiness of the Residents Living in the Community of National Housing (Wat PhraNgoen)

Author Sirima Tabkeaw

Degree Master of Business Administration

Field Study Business Administration

Academic Year 2561

ABSTRACT

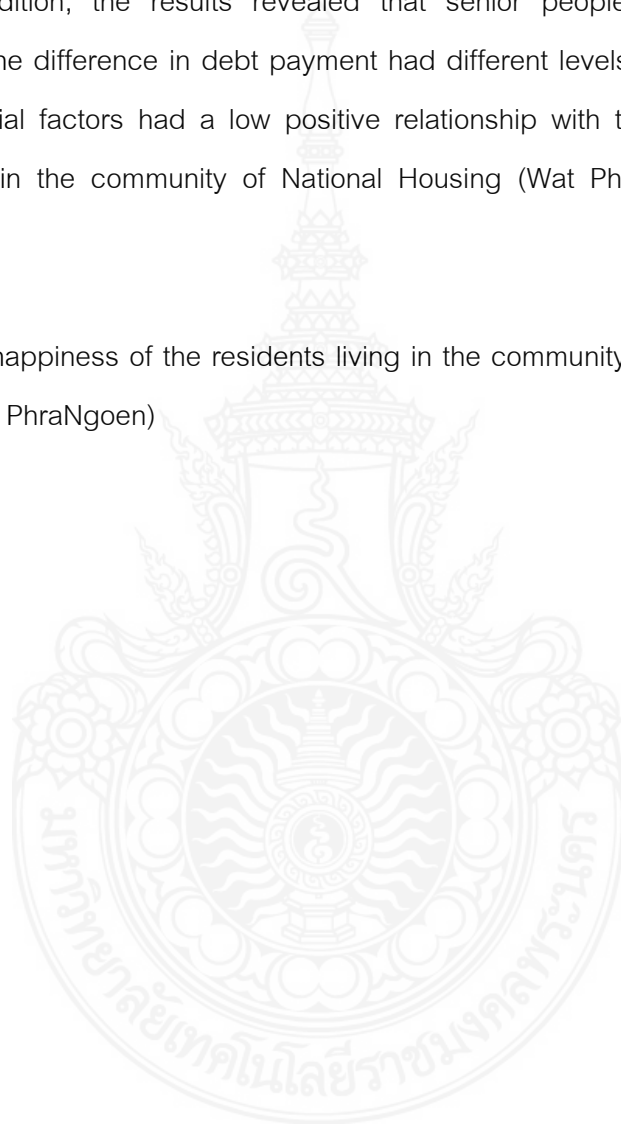
This research study was aimed to investigate 1) elementary Information, economic and social factors, 2) happiness, 3) compare the level of happiness classified by elementary information and economic factors, and 4) study the relationship between social factors with the happiness of the people. The sample consisted of 400 people living in the community of National Housing (Wat PhraNgoen). The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, the comparison of t-Test and f-Test with one-way ANOVA, and Pearson's Product-moment correlation coefficient.

It was found that most of the samples were married females between the ages of 41-50 years old with high school education (M.4 - M.6) or vocational training. They had their own business and the number of family members were one or two persons earning the personal income per month of 10,001 - 15,000 per person, and the family income per month of 10,001 - 20,000 Baht without the implementation of the household accounting. Their household expenses included the payment for water, electricity, and other utilities. Most of them had liabilities and had to make the payment of 29.44% for debt repayment on time. The debt settlement was moderate with a few savings each month and the income was closely equal to the expenditure. In the overall, the people had practical social factors. In the overall, each aspect also yielded

high level of family, leisure and personal relationship while the remaining three including the social relationship, living behavior, and the community characteristics were moderate.

In addition, the results revealed that senior people, number of family members, and the difference in debt payment had different levels of happiness in the overall. The social factors had a low positive relationship with the happiness of the residents living in the community of National Housing (Wat PhraNgoen) at the .05 statistic level.

Keywords : the happiness of the residents living in the community of National Housing (Wat PhraNgoen)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดีโดยได้รับความอนุเคราะห์และความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง (จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา รัตตากร ประธานสอบวิทยานิพนธ์ ดร.สุจิตรา ไชยกุลสินธุ์ เป็นกรรมการ ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี เป็นกรรมการและเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา) ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ติดตาม ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและขอขอบพระคุณประชาชนในเครือข่าย (วัดพระเงิน) ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี รวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ที่ได้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้แก่คุณบิดา มารดา คุณครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ศิริมา ทับแก้ว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมุติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตงานวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
1.7 นิยามศัพท์	7
2. แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิดปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	9
2.2 แนวคิดทฤษฎีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขด้านสังคม	12
2.3 แนวคิดด้านระดับความสุขของประชาชน	18
2.4 ความรู้เกี่ยวกับชุมชนแออัด (วัดพระเงิน)	20
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
3. ระเบียบวิธีการวิจัย	41
3.1 ประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง	41
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
3.3 การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย	44
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	46
4. ผลการวิจัย	48
4.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	49
4.2 ผลการศึกษابัจจัยทางเศรษฐกิจ	52
4.3 ผลการศึกษาบัจจัยทางสังคม	56
4.4 ผลการศึกษาระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)	62
4.5 ผลการศึกษากการเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชน ที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานทั่วไป	63
4.6 ผลการศึกษากการเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชน ที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามบัจจัยทางเศรษฐกิจ	69
4.7 ผลการศึกษากความสัมพันธ์ระหว่างบัจจัยทางสังคมกับระดับความสุข ของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)	74
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	75
5.2 อภิปรายผล	77
5.3 ข้อเสนอแนะ	81
5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	82
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	89
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อวัดระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัย ในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)	94

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ค แบบประเมินความสอดคล้องแบบสอบถาม	104
ประวัติกรศึกษาและการทำงาน	131

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า	
2.1	สังเคราะห์เพื่อการทบทวนวรรณกรรม	28
4.1	ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	49
4.2	ผลการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ	52
4.3	ผลการศึกษาปัจจัยทางสังคม	56
4.4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม สัมพันธ์ภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล	57
4.5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้านสัมพันธ์ภาพในสังคม	59
4.6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต	60
4.7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้านลักษณะของชุมชน	61
4.8	จำนวนและร้อยละของระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัย ในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)	62
4.9	การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามเพศ	63
4.10	การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามอายุ	63
4.11	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความสุขของประชาชน ที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามอายุ	64
4.12	การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามสถานภาพ	65
4.13	การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามระดับการศึกษา	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.14 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	67
4.15 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำนวนสมาชิกในครอบครัว	67
4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัย ในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	68
4.17 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	69
4.18 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามรายได้ครอบครัวต่อเดือน	69
4.19 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกการจัดทำบัญชีครัวเรือน/บัญชีรายรับรายจ่าย	70
4.20 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามภาระหนี้สิน	70
4.21 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามการผ่อนชำระหนี้สิน	71
4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัย ในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามการผ่อนชำระหนี้สิน	71
4.23 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามการผ่อนชำระหนี้สินต่าง ๆ ในปัจจุบัน	72
4.24 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามการมีเก็บออมในแต่ละเดือน	73
4.25 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามรายได้ในแต่ละเดือนเทียบกับรายจ่ายทั้งหมด ในแต่ละเดือน	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับระดับความสุขของประชาชน ที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)	74

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1.1 กรอบแนวคิด

6

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสุขเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากผู้กำหนดนโยบายและเป็นวาระทางการเมืองมากขึ้นเรื่อย ๆ ในหลาย ๆ ประเทศ รวมถึงความตื่นตัวในทางวิชาการที่มีงานศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ตีพิมพ์มากขึ้นในวารสารวิชาการในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา การวัด “ความสุข” มีทั้งภาวะวิสัยและอัตวิสัย การวัดความสุขแบบอัตวิสัย เป็นที่ยอมรับในทางทฤษฎีว่าสามารถทำได้ โดยสามารถสอบถามความพึงพอใจในชีวิตโดยรวมของบุคคลได้โดยตรง โดยสะท้อนเป็นระดับคะแนน เช่น 0 - 10 และสามารถนำมาคำนวณเป็นการวัดความสุขของคนในชาติในหลายรูปแบบ สำหรับดัชนีชี้วัดความสุขของคนไทยนั้นมีความสนใจกันมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) วิสัยทัศน์มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” โดยมีดัชนีชี้วัดความสุขของคนไทยครอบคลุม 7 มิติการดำรงชีวิต ประกอบด้วย 7 ด้าน 25 ตัวชี้วัด ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ความรู้ชีวิตการทำงาน รายได้และการกระจายรายได้ ชีวิตครอบครัว สภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิต และการบริหารจัดการที่ดีของรัฐ (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550) จนมาถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่ได้มุ่งเน้นเรื่องการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ด้วยข้อ้อย การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกบุคคล โดยสนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขไปภาคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน

การพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าได้นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเดียว หากยังต้องขึ้นอยู่กับการพัฒนาสังคมในทุกมิติ กล่าวคือ จะต้องมุ่งเน้นให้ประชากรของประเทศมีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยถ้วนหน้า ทั้งนี้ เพราะคุณภาพชีวิตของประชากรเป็นปัจจัยหลักที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศ (ประเวศ วะสี, 2552) ที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และเป็นองค์ประกอบสำคัญของคุณภาพชีวิต แต่การจะมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองสักแห่งนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย สภาวะปัจจุบันความสามารถในการครอบครองที่ดินเพื่อสร้างที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองนั้นเป็นเรื่องยาก ยิ่งเป็นเมืองใหญ่อย่าง

กรุงเทพมหานครที่มีจำนวนประชากรหนาแน่น ราคาที่ดิน วัสดุก่อสร้าง และค่าแรงที่มีราคาสูงขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลให้ราคาก่อสร้างต่อหน่วยสูง ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยในประเทศไทยเกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เพราะในระหว่างสงครามมีบ้านเรือนถูกทำลายไปมาก บ้านไม้ถูกรื้อเพื่อสร้างเป็นตึกแถว บ้านที่สร้างใหม่หลังใหญ่ลงทุนค่าก่อสร้างมาก และให้เช่าในอัตราราคาสูงเกินกว่าที่ประชาชนที่มีรายได้น้อยจะเช่าอยู่อาศัยได้ ประชาชนที่ไม่สามารถหาที่อยู่อาศัยเป็นสัดส่วนได้ ต้องไปปลูกอาคารประเภทชั่วคราวที่ไม่ถูกสุขลักษณะ และแออัดยัดเยียด เป็นแหล่งเสื่อมโทรม หรือที่เรียกว่า “ชุมชนแออัด” เป็นที่มาให้เกิดแผนพัฒนาที่อยู่อาศัย (การเคหะแห่งชาติ, 2558)

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยให้กับผู้มีรายได้น้อย โดยคณะรัฐมนตรีมีมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2546 อนุมัติโครงการและงบประมาณในการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัย คือ “โครงการบ้านเอื้ออาทร” ดำเนินการโดยการเคหะแห่งชาติ เป็นโครงการที่มุ่งสร้างที่อยู่อาศัยใหม่ให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อยในเมืองที่มีรายได้น้อยไม่เกิน 10,000 บาท และ 15,000 บาท ทั้งนี้เพื่อรองรับความต้องการที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้น และเปิดโอกาสให้คนจนและผู้มีรายได้น้อยได้มีโอกาสมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองง่ายขึ้น

โครงการบ้านเอื้ออาทรมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในด้านที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐานในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมพร้อมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อช่วยให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยสามารถเช่าซื้อและมีที่อยู่ เช่น การรักษาความปลอดภัย การดูแลด้านอุปโภคบริโภค ด้านการประชาสัมพันธ์ประกาศด้านสาธารณูปโภคเรื่องการปรับปรุงบำรุงซ่อมแซมอาคารสถานที่ เป็นต้น ซึ่งเกิดจากการอยู่อาศัยในโครงการที่ดำเนินการโดยภาครัฐฯ แต่หลังจากสิ้นสุดโครงการในช่วงปี 2560 ได้มีการคัดเลือกคณะบุคคลเพื่อมาดูแลชุมชนแทนภาครัฐต่อ คือ นิติบุคคลอาคารชุด บ้านเอื้ออาทร

โครงการบ้านเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) จังหวัดนนทบุรี เขตเทศบาลตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แหล่งข้อมูลจาก “รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการบ้านเอื้ออาทรบางใหญ่ (วัดพระเงิน) บทที่ 1 หน้า 105” สถานภาพปัจจุบันอาคารชุดพักอาศัยในระยะที่ 1 มีจำนวน 52 อาคาร รวม 2,336 หน่วย แต่เข้าอยู่จริง 2,306 หน่วย สถานภาพปัจจุบันหลังการติดต่อสอบถาม ปัจจุบันมีผู้อยู่อาศัยจริงทั้งสิ้น 2,334 ห้อง ปัญหาที่พบ คือ ความปลอดภัยของที่อยู่อาศัย มีโจรจี้ดห้อง เด็กมีวุ่นสุเมสยาเสพติด ขยะดันเก็บไม่ทันส่งกลิ่นเหม็นโครงการนี้มีแค่บริษัทเคโฮม จำกัด ดูแลและบริหาร ติดตั้ง ก่อสร้างวงจรปิดทางเข้า-ออก และมีรปภ. ประจำจุดต่าง ๆ (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 17 กันยายน 2555)

ในการจัดทำโครงการบ้านเอื้ออาทรถือเป็นโครงการใหญ่ และใช้งบประมาณมาก เพื่อให้การใช้งบประมาณเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ ช่วยขจัดปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้มีรายได้น้อย การดำเนินงานสามารถตอบสนองความต้องการประชาชนได้อย่างแท้จริง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาถึงความสำเร็จของโครงการ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงระดับความสุขของผู้อาศัยในโครงการเพื่อวัดระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประกอบการวางแผนการดำเนินงานโครงการบ้านเอื้ออาทรในเขตพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้ผลการดำเนินโครงการบรรลุเป้าหมายและสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนผู้อยู่อาศัย และโครงการมีการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งพัฒนาระดับความสุขให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)
- 1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)
- 1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสังคมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)
- 1.2.4 เพื่อศึกษาระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)
- 1.2.5 เพื่อเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร
- 1.2.6 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม กับระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

- 1.3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลและปัจจัยด้านเศรษฐกิจของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่แตกต่างกันมีความสุขแตกต่างกัน
- 1.3.2 ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) มีขอบเขตของงานวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 สถานภาพ

1.1.4 ระดับการศึกษา

1.1.5 อาชีพ

1.1.6 จำนวนสมาชิกในครอบครัว

1.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

1.2.1 ระดับรายได้/รายจ่าย

1.2.2 บัญชีครัวเรือน

1.3 ปัจจัยด้านสังคม

1.3.1 พฤติกรรมในการดำรงชีวิต

1.3.2 สันทนาการ

1.3.3 การท่องเที่ยว

1.3.4 สุขภาพคนในครอบครัว/ส่วนบุคคล

2. ตัวแปรตาม คือ ระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

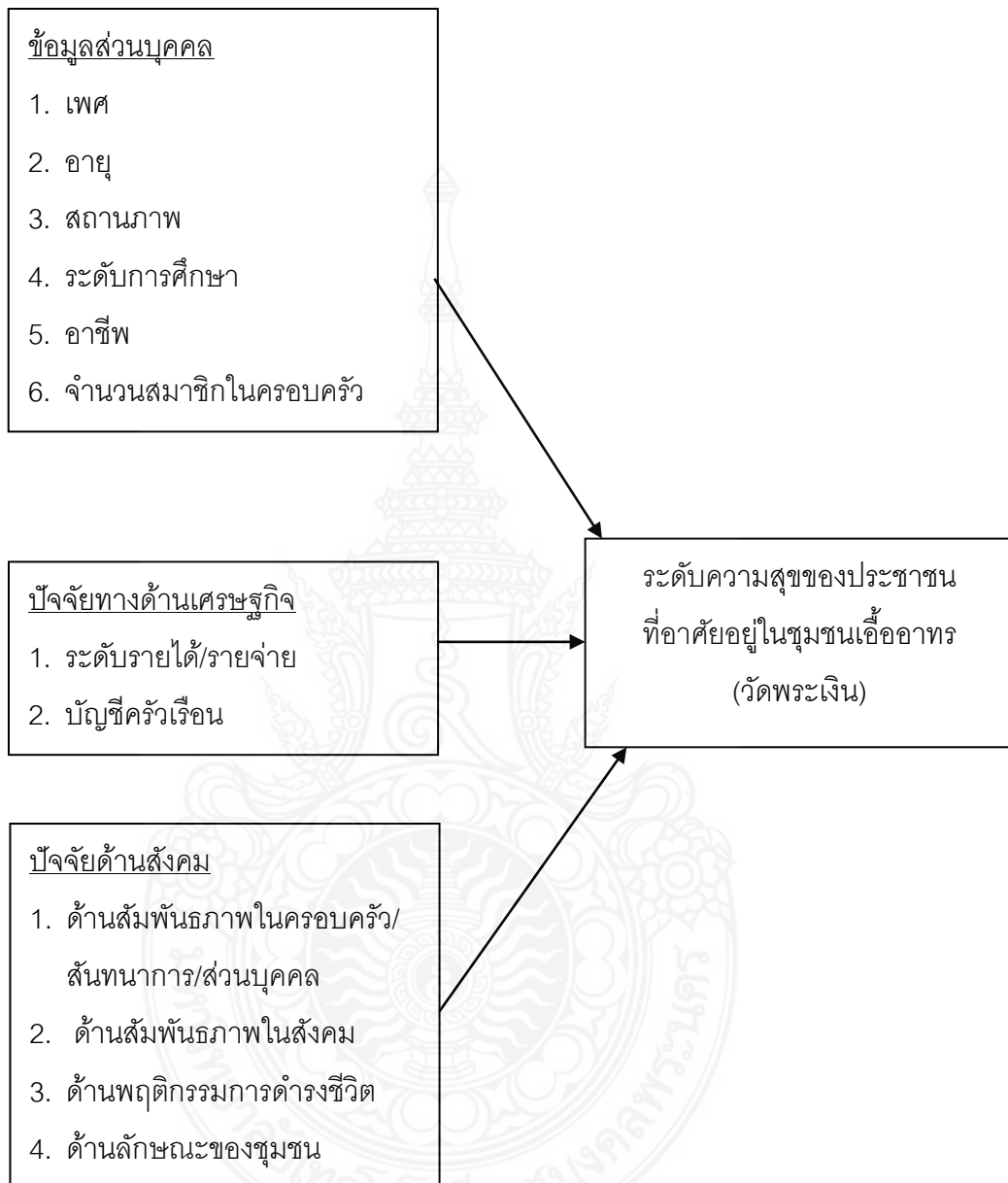
ได้แนวทางในการดำเนินการพัฒนาระดับความสุขให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อไป

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำแนวคิด ทฤษฎีปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ของศุภโชติก์ แก้วทองและสมบุญ เจริญจิระตระกูล (2552) ชนิดา โชติเสถียรกุล (2552) และคนอื่น ๆ มาใช้ศึกษาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของชุมชนเอื้ออาทร 2 ปัจจัย คือ (1) ระดับรายได้/รายจ่าย (2) บัญชีครัวเรือน เพื่อศึกษาให้เห็นว่า 2 ปัจจัยนั้น มีความหมาย และมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตส่งผลกระทบต่อระดับความสุข ส่วนแนวคิดทฤษฎีปัจจัยสังคมนั้น ผู้วิจัย ได้นำแนวคิดทฤษฎีปัจจัยทางสังคมของมาสโลว์ สกินเนอร์ ฟรอยด์ และคนอื่น ๆ มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันวนนาการ/ส่วนบุคคล 2) ด้านสัมพันธภาพทางสังคม 3) ด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต และ 4) ด้านลักษณะของชุมชน

แนวคิดทฤษฎีความสุข ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีของอิกิฮัย มงคล และคนอื่น ๆ (2544) กรมสุขภาพจิต อัมพร โอตระกูล (2538) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสินทร แซ่ฉั่ว (2553) วีรญา ศิริจรรยาพงษ์ (2556) และคนอื่น ๆ มาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งได้สรุปลักษณะของความสุข คือ การยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ อันได้แก่ สภาพาสุภาพของตนเอง ความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นทั้ง ด้านร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนการยอมรับในภาพลักษณ์และรูปร่างของตนเอง มีความสามารถในการแก้ปัญหา เพื่อที่จะกลับมาดำเนินชีวิตได้อย่างปกติและมีคุณภาพ ลักษณะต่าง ๆ ที่ทำให้การดำเนินชีวิตมีคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างสุขภาพจิต ซึ่งช่วยทำให้ชีวิตดีขึ้น และความสุข ไม่ได้เกิดจากตนเองเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากสิ่งแวดล้อมมากกระทบด้วย

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิด

1.7 นิยามศัพท์

ความสุข หมายถึง สภาพชีวิตที่เป็นสุข อันเป็นผลจากการมีความสามารถในการจัดการปัญหาในการดำเนินชีวิต มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี โดยครอบคลุมถึงความดีงามภายในจิตใจ ภายใต้อสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป องค์ประกอบหลักของผู้มีสุขภาพจิตดีคือออกเป็น 4 ด้าน คือ (1) สภาพจิตใจ (2) สมรรถภาพของจิตใจ (3) คุณภาพของจิตใจ และ (4) ปัจจัยสนับสนุน ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ความรู้สึกพึงพอใจในชีวิต มีความสบายใจ ไม่เบื่อหน่ายต่อการดำเนินการดำเนินชีวิตประจำวัน มีความภูมิใจในตนเอง เมื่อเผชิญปัญหาสามารถยอมรับความจริงปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาได้ สามารถรู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีเมื่อต้องเผชิญเหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปตามต้องการ

บัญชีครัวเรือน หมายถึง การนำการบัญชีมาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้จัดทำทำบัญชีครัวเรือนสามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ทำให้เกิดการประหยัดและการออม และในที่สุดจะสามารถแก้ไขปัญหาหนี้สินได้อย่างยั่งยืน โดยผู้จัดทำบัญชีบันทึกรายได้และรายจ่ายส่วนบุคคล เพื่อที่จะทำให้ทราบถึงรายได้หรือรายจ่าย โดยข้อมูลรายได้และรายจ่ายที่ได้จากการบันทึกจะถูกวิเคราะห์ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป ประกอบด้วย ตัวชี้วัดคือ การทำบัญชีรายได้ต่อเดือน รายได้ครอบครัวต่อเดือน ครอบครัวมีการจัดทำบัญชีครัวเรือน/บัญชีรายรับ-รายจ่าย ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ภาระหนี้สิน การผ่อนชำระหนี้สินตามกำหนดเวลา ภาระการผ่อนชำระหนี้สินโดยรวม เงินเก็บออมในแต่ละเดือน การเปรียบเทียบรายได้ในแต่ละเดือนเมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดในแต่ละเดือน

ปัจจัยด้านสังคม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคลตั้งแต่เกิด เติบโต ทำงาน และสุขภาพ เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต ปัจจัยเหล่านี้มีผลทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในเชิงสังคม ประกอบด้วย 1) ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล 2) ด้านสัมพันธภาพทางสังคม 3) ด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต และ 4) ด้านลักษณะของชุมชน อธิบาย ดังนี้

ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล หมายถึง การเกี่ยวข้องปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่เพิ่มความผูกพัน เคารพรัก และเอื้ออาทรต่อกัน ซึ่งประเมินได้จากพฤติกรรม การสื่อความหมาย มีส่วนร่วมปรึกษาหารือ ตัดสินใจ และทำกิจกรรม ในบรรยากาศที่สงบสุข ประกอบด้วย ตัวชี้วัด คือ สมาชิกในครอบครัวมีความเคารพนับถือต่อกัน มีการรับฟังและปลอบใจเมื่อเกิดความไม่สบายใจในครอบครัว ดูแลและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามเจ็บป่วย มีการ

ทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว อาทิ ไปเที่ยว พักผ่อนร่วมกัน และใช้เวลาว่างร่วมกันในการทำกิจกรรมครอบครัว รู้จักแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว รับรู้และทราบถึงปัญหาในครอบครัว ร่วมกัน เมื่อมีปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว รู้จักใช้เหตุผลในการจัดการ หลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพถกเถียงปัญหาในครอบครัว ยกย่อง ชื่นชมและให้กำลังใจแก่สมาชิกในครอบครัว

ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ประกอบด้วย ตัวชี้วัด การมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน มีหน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้านที่สามารถไปใช้บริการได้ การโดนนิทาหรือดูถูกจากเพื่อนบ้านเมื่อเจอปัญหาชีวิต การได้รับข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ต่าง ๆ จากเพื่อนบ้าน รวมไปถึงการยกย่อง ชื่นชมจากเพื่อนบ้าน

ด้านพฤติกรรมกรรมการดำรงชีวิต หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิตของบุคคล โดยที่ลักษณะของพฤติกรรมต่าง ๆ จะเป็นตัวบ่งบอกถึง รูปแบบการดำเนินชีวิต แต่ละแบบ พฤติกรรมในการเข้าสังคม ในการบริโภค ในการหาความบันเทิง การพักผ่อนหย่อนใจใช้เวลาว่าง และการแต่งตัว ล้วนเป็นส่วนประกอบของรูปแบบการดำเนินชีวิต รูปแบบการดำเนินชีวิตจะถูกดำเนินเป็น อุนิสัย เป็นวิถีประจำที่กระทำสิ่งต่าง ๆ ประกอบด้วย ตัวชี้วัด คือ ปัจจุบันครอบครัวมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชุมชน ครีวเรือนมีความสะอาด สะดวก สบาย เมื่อมีปัญหาสามารถขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้านหรือชุมชนได้ การเข้าร่วมปฏิบัติศาสนกิจได้อย่างเต็มที่ รวมไปถึงชุมชนมีความน่าอยู่ ปลอดภัยจากปัญหายาเสพติด

ด้านลักษณะของชุมชน ประกอบด้วย ตัวชี้วัด ชุมชนมีความน่าอยู่ ร่มรื่น มีการจัดสภาพแวดล้อมที่สวยงาม ปราศจากปัญหาเรื่องขยะ อาทิ การทิ้งขยะไม่เป็นที่ มีกลิ่นเหม็นจากของเสีย หรือสิ่งปฏิกูล ไม่มีปัญหาน้ำเน่าเสีย ชุมชนไม่มีเสียงดังรบกวน อาทิ เสียงจากเครื่องยนต์ สุนัข หรือผู้อยู่อาศัยในชุมชนเอง รวมไปถึงความรู้สึกปลอดภัยทุกครั้งที่อยู่อาศัยในชุมชน

บทที่ 2

แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน)” ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ
- 2.2 แนวคิดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขด้านสังคม
- 2.3 แนวคิดด้านระดับความสุขของประชาชน
- 2.4 ความรู้เกี่ยวกับชุมชนแออัดอาหาร
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ก่อนที่จะนำแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงในการศึกษาในครั้งนี้ นักวิจัยขอมุ่งประเด็นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของชุมชนแออัดอาหาร และได้ยกประเด็นมา 2 ปัจจัย คือ (1) ระดับรายได้/รายจ่าย (2) บัญชีครัวเรือน เพื่อศึกษาให้เห็นว่า 2 ปัจจัยนั้นมีความหมายและมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตส่งผลกระทบต่อระดับความสุขเช่นกัน และได้ค้นหาแนวคิดทฤษฎีเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องที่นำมาอ้างอิงในการศึกษา ดังนี้

จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (Keynes อ้างถึงใน เหมวลา เชตชูพันธ์เสรี, 2558) กล่าวว่า ความต้องการในการถือเงินของบุคคล ประกอบด้วย (1) การถือเงินเพื่อการจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและสันทนาการ เป็นต้น (2) การถือเงินเพื่อการใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เช่น ค่าใช้จ่ายในยามเจ็บไข้ได้ป่วยหรือค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้วางแผนมาก่อน และ (3) การถือเงินเพื่อการเก็งกำไร เช่น การถือเงินเพื่อการลงทุน เพื่อแสวงหาส่วนต่างจากราคาพันธบัตร (Capital Gain) เป็นต้น โดยที่ความต้องการในการถือเงิน เพื่อการจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน และ ความต้องการในการถือเงินจะขึ้นอยู่กับรายได้ เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ขึ้นอยู่กับรายได้ส่วน ความต้องการในการถือเงินเพื่อการเก็งกำไรผูกพันกับอัตราดอกเบี้ยพื้นฐานแนวคิดข้างต้น บุคคล จะถือเงินโดยคำนึงถึง ค่าเสียโอกาสของเงินด้วย กล่าวคือ หากบุคคลเลือกที่จะถือเงินสด เพื่อ ดำรงสภาพคล่องย่อมต้องเสียสละดอกเบี้ยอันเป็นค่าเสียสละดอกเบี้ยอันเป็นค่าเสียโอกาสหรือ

เป็นผลตอบแทนจากการถือสินทรัพย์อื่นที่มีใช้เงิน ทฤษฎีของเคนส์ นี้กล่าวว่าภาครัฐสามารถรักษา อัตราเจริญเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้ในเศรษฐกิจแบบผสม ซึ่งทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ล้วนมีบทบาทที่สำคัญ เศรษฐศาสตร์สำนักเคนส์เกิดขึ้นจากการหาคำตอบให้กับปัญหาความล้มเหลว ของตลาดเสรีว่า ตลาดและภาคเอกชนจะดำเนินการได้ดีกว่าหากภาครัฐไม่เข้ามาแทรกแซง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (อ้างถึงใน กฤตภาส เลิศสงคราม, 2555, 14) เนื่องจาก รายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถในการออมและการใช้จ่าย ตามทฤษฎีการใช้จ่าย อุปโภคบริโภค (การออม) จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ การออมมีความสัมพันธ์กับรายได้หลังหักภาษี ถ้า รายได้หลังหักภาษีสูงขึ้น ความสามารถในการออมจะเพิ่มสูงขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อรายได้หลัง หักภาษีเพิ่มสูงขึ้นแล้ว การออมจะเพิ่มสูงขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับการกระจายของรายได้อีกด้วย ซึ่ง สามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ ระหว่างรายได้ที่สามารถใช้สอยได้จริงกับค่าใช้จ่ายเพื่อ การบริโภค และปริมาณการออมได้ ดังนี้

$$Y = C+S$$

กำหนดให้ $Y =$ รายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง(รายได้หลักหักภาษี)

$C =$ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

$S =$ ปริมาณการออม

ภัทธา เรื่องสินปัญญา (2552 : 72) วิจัย เรื่อง “พฤติกรรมการบันทึกบัญชี รายได้และ รายจ่ายส่วนบุคคล ของนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี” พบว่า หากมีการ ถ่ายทอดความรู้ในการจัดทำบัญชีครัวเรือนให้แก่บุคคลทั่วไป อาจเป็นสิ่งกระตุ้นให้มีการจัดทำบัญชี ครัวเรือนมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้

ในการจัดทำบัญชีครัวเรือนนั้น เป็นเรื่องที่ทำได้ไม่ยาก ทุกคนสามารถทำการบันทึก บัญชีครัวเรือนได้ ด้วยตนเองในเวลาไม่มาก ดังมีแบบฟอร์มที่สามารถจัดทำขึ้นเองได้ง่าย ๆ ใน สมุดหรือกระดาษเหลือใช้ตามตารางตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างแบบฟอร์มบัญชีครัวเรือน (บัญชีรายรับและรายจ่าย)

วันที่	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ	หมายเหตุ
	ยอดคงเหลือยกมา				
	รวม รับ จ่าย และยอดคงเหลือยกไป				

วาริพิน มงคลสมัย (2552) วิจัย เรื่อง “การจัดการความรู้ทางบัญชีตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง” พบว่า การจัดทำบัญชีครัวเรือน ทำให้ชุมชนลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และมีเงินออมมากขึ้น

ชนิตา ไซติเสถียรกุล (2551) วิจัย เรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหาการจัดทำบัญชีครัวเรือนของ ผู้ปกครองนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่” พบว่า การจัดทำบัญชีครัวเรือนมีประโยชน์สูงสุดในด้านที่ทำให้ลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และมีเงินออมเพิ่มขึ้น

ศุภโชค แก้วทอง และสมบุญ เจริญจิระตระกูล (2552) วิจัย เรื่อง “การประเมิน ผลการจดบันทึกบัญชีครัวเรือนเพื่อลดปัญหาหนี้สินของเกษตรกรในเขตตำบลยุโป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา” พบว่า หลังการจดบันทึกบัญชีครัวเรือนส่วนใหญ่มีรายได้เพิ่มขึ้น มีค่าใช้จ่ายลดลง มีหนี้สินลดลง และมีเงินออม เพิ่มขึ้น ผู้จดบันทึกสามารถนำข้อมูลที่จดบันทึกมาบริหารจัดการในการควบคุมพฤติกรรมในการใช้จ่ายของตนได้

สรุปได้ว่า “บัญชีครัวเรือน” ซึ่งเป็นบัญชีที่ใช้สำหรับบันทึกรายได้และรายจ่าย ผู้จัดทำบัญชีครัวเรือนจะได้รับ ประโยชน์คือ มีรายได้เพิ่มขึ้น มีค่าใช้จ่ายลดลง มีเงินออมเพิ่มขึ้น มีหนี้สินลดลง และในที่สุดจะสามารถแก้ไข ปัญหาหนี้สินได้อย่างยั่งยืน อันเป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มุ่งเน้นให้เกิดความพอเพียงหรือพอประมาณกับตนเอง อยู่ได้อย่างพอกินพอใช้ไม่เดือดร้อน เป็นการยึดทางสายกลาง โดยอาศัยทั้งความรู้และ คุณธรรมเป็นพื้นฐาน ได้มีการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เพื่อเป็น แนวทางในการดำรงชีวิตประจำวันในหนทางที่ควรจะเป็น โดยเริ่มจากสิ่งที่ทำได้ไม่ยากและใกล้ตัว นั่นก็คือ การบันทึกบัญชีครัวเรือน เพื่อให้เกิดวินัยในการใช้จ่ายและเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัยการออม อันจะเป็นผลให้ ผู้ปฏิบัติมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2.2 แนวคิดทฤษฎีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขด้านสังคม

2.2.1 ด้านพฤติกรรมในการดำรงชีวิต สัมพันธภาพในสังคม มีปัจจัยอยู่หลายทฤษฎี ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) ของค็ประกอบที่สำคัญในทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของฟรอยด์ (Freud) คือ อิด (id) อีโก้ (ego) และซูเปอร์อีโก้ (superego) id เป็นแหล่งพลังงานทางจิตเบื้องต้น และเป็นที่ตั้งแห่งสัญชาตญาณเป็นความต้องการแสวงหาเพื่อตนเอง ต่อมาก็มี ego (อีโก้) เป็นผู้ควบคุม พฤติกรรมของ id (อิด) ego อาศัยหลักแห่งความจริง คือ สิ่งที่ปรากฏอยู่อย่างแท้จริง จากนั้นจะมีการเรียนรู้พัฒนาขึ้นมา การเรียนรู้ทำให้ฉลาด สามารถเป็นนายเหนือความอยากอันเกิดแต่ id การเรียนรู้อาศัยการรับรู้ ความจำ ความคิด และส่งเสริมให้ ego เข้มแข็ง ซูเปอร์อีโก้เป็นลักษณะที่สาม เป็นหลักแห่งอุดมคติและศีลธรรมจรรยา ซูเปอร์อีโก้แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1.1 Ego-ideal คือ อุดมคติ เป็นแนวคิดของผู้ใหญ่ สังคมที่สอนไว้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ควร อะไรเป็นสิ่งไม่ควร และเมื่อประพฤติตามแล้ว จะเป็นที่นิยมชมชอบของผู้คนในสังคม

2.2.2 Conscience คือ มโนธรรม ได้แก่ ความรู้สึก ว่า อะไรดีควรทำ อะไรชั่วควรละเว้น ในขั้นนี้ เด็กจะพัฒนาจากการที่เด็กเคยกระทำผิดอยู่ในใจ เช่น ผู้ใหญ่สอนให้เกลียดความสกปรก ถ้าเราไปนิยมก็จะได้รับโทษ เราจึงเว้นเสีย บุคคลในระดับนี้จะเคร่งต่อหลักศีลธรรมเป็นอันมาก เป็นส่วนสำคัญที่ป้องกันการกระทำผิด

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า กฎเกณฑ์ของสังคมและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญให้เกิดการพัฒนาจริยธรรม ทฤษฎีนี้พยายามอธิบายกระบวนการเรียนรู้ โดยหลักการเสริมแรงและหลักการเชื่อมโยงความสัมพันธ์จากปรากฏการณ์ของสังคม

สกินเนอร์ (Skinner อ้างถึงใน วิไลวรรณ ศรีสงคราม, 2549) มีความเชื่อว่า แรงจูงใจที่ทำให้เกิดพัฒนาการทางสังคมมีรากฐานมาจากความต้องการรางวัลและหลีกเลี่ยงการลงโทษจากสังคม

บันดูรา (Bandura) (อ้างถึงใน กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์, 2553 : 21) ได้ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมอย่างลึกซึ้ง เขามีความคิดว่า การเรียนรู้ทางสังคมเกิดจากการเรียนรู้โดยการสังเกต การเลียนแบบ และการเอาอย่างแบบ บันดูราเชื่อว่าความสำคัญของการเรียนรู้ คือ กระบวนการเลียนแบบพฤติกรรมผู้อื่น หรือพิจารณาการกระทำของผู้อื่นแล้วสังเกตผลกรรมที่ตามมา

การตัดสินใจนี้เกิดจากการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม ดังนั้น ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม จึงขึ้นอยู่กับเงื่อนไขแต่ละตัวแบบเป็นสำคัญ

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of need) (อ้างถึงใน เมธา หริมเทพาธิป, 2559) ได้บันทึกทฤษฎีของ มาสโลว์ ไว้ ดังนี้

แอบราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) เป็นนักจิตวิทยาและนักมนุษยวิทยา ซึ่งได้นำประสบการณ์ที่ได้จากการเป็นนักจิตวิทยาและผู้ให้คำปรึกษามาเป็นพื้นฐานในการเสนอ ทฤษฎีที่อธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ว่าจะมีความต้องการเป็นระดับต่าง ๆ ลาเฮย์ (Lahey, 2004 : 383 อ้างถึงใน มัทนียา กายแก้ว, 2558) กล่าวถึงกรอบความคิดที่สำคัญของทฤษฎีมาสโลว์ ซึ่งระบุว่า บุคคลมีความต้องการเรียงลำดับจากพื้นฐานไปยังระดับสูงสุด ซึ่งถือเป็นฐานคิดหรือสมมติฐานของ ทฤษฎี กล่าวคือ

1. มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีวันสิ้นสุด และมากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งที่มนุษย์ต้องการขึ้นอยู่กับสิ่งที่เขาได้รับ หรือมีอยู่แล้ว เมื่อความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วก็ยังมีความต้องการนั้นต่อไป เช่น ความต้องการในปัจจุบันที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เป็นต้น

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจพฤติกรรมของมนุษย์อีก แต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจะเป็นสิ่งจูงใจต่อไป

3. ความต้องการของมนุษย์มีลำดับของความสำคัญแตกต่างกัน ความต้องการมีหลายด้าน บุคคลมีการแบ่งระดับความสำคัญ ความเร่งด่วนต่อชีวิตแตกต่างกัน และจะแสดงพฤติกรรมที่นำไปสู่ความต้องการที่มีความสำคัญมากกว่าก่อนเสมอ

แต่เดิมนั้น ทฤษฎีมานุษยนิยมของมาสโลว์ แบ่งออกเป็น 5 ขั้น (ครูบ้านนอก ดอทคอม, 2550: ออนไลน์) ได้แก่

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs)
2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs)
3. ความต้องการทางสังคมและความรัก (Social and Love Needs)
4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs)
5. ความต้องการความเป็นจริงในชีวิต (Self - Actualization Needs)

ในปัจจุบัน ความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์ได้ถูกแบ่งออกเป็น 8 ขั้น โดยที่เดอพอย และ กิลสัน (DePoy&Gilson, 2012 : 121-122 อ้างถึงในสุรางค์ ไคว์ตระกูล,

2559) แสดงภาพพีระมิดลำดับ 8 ชั้นของความต้องการ (Maslow's Hierarchy of Needs pyramid) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการเสริมคุณค่าความเป็นมนุษย์

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการลำดับต่ำสุดและเป็นพื้นฐานของชีวิต เป็นแรงผลักดันทางชีวภาพ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ตลอดทั้งมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม เช่น ความสะอาด ความสว่าง การระบายอากาศที่ดี การบริการสุขภาพ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Need for Safety) เป็นความต้องการที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองอย่างไม่ขาดแคลนแล้ว หมายถึง ความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยจากอันตรายทั้งทางกายและจิตใจ ความมั่นคงในงาน ในชีวิต และสุขภาพ การสนองในลักษณะนี้ทำได้หลายอย่าง เช่น การประกันชีวิตและสุขภาพ กฎระเบียบ ข้อบังคับที่ยุติธรรม การให้มีสภาพแรงงาน ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ฯลฯ

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการยอมรับ (Need for Love and Acceptance) เมื่อมีความปลอดภัยในชีวิตและมั่นคงในการทำงานแล้ว คนเราจะต้องการความรัก มิตรภาพ ความใกล้ชิด ผูกพัน ความต้องการเพื่อน การมีโอกาสเข้าสมาคมสังสรรค์กับผู้อื่น ได้รับการยอมรับเป็นสมาชิก ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ความต้องการนับถือตนเองและได้รับการเคารพจากผู้อื่น (Need for Self - Esteem) เมื่อความต้องการความรักและการยอมรับได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราจะต้องการสร้างสถานภาพของตัวเองให้สูงเด่น มีความภูมิใจและสร้างความนับถือตนเอง ชื่นชมในความสำเร็จของงานที่ทำ ความรู้สึกมั่นใจในตนเองและมีเกียรติ ความต้องการเหล่านี้เช่น ยศ ตำแหน่ง ระดับเงินเดือนที่สูง งานที่ทำหาย ได้รับการยกย่องจากผู้อื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงาน โอกาสแห่งความก้าวหน้าในงานอาชีพ ฯลฯ

ขั้นที่ 5 ความต้องการรู้และเข้าใจตนเอง (Knowledge and Understanding needs) ในด้านความสามารถ ความสนใจ สิ่งที่ชอบ สิ่งที่ทำแล้วเกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมอย่างแท้จริง โดยไม่ยึดติดกับตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน แต่ทำทุกอย่างที่เป็นความสบายใจของตนเองและเกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น

ขั้นที่ 6 ความต้องการเข้าถึงสุนทรียะความดีงามของชีวิต (Need for Aesthetics/ Beauty) มีความสามารถในการมองเห็นสิ่งสวยงามที่อยู่รอบตัวที่คนอื่นมองไม่เห็น เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งว่าตนเองและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก ทุกสิ่งในโลกนี้ล้วนสวยงามและมีคุณค่าในตนเอง

ขั้นที่ 7 ความต้องเข้าถึงศักยภาพแห่งตน (Self - Actualization Needs) คือต้องการจะเติมเต็มศักยภาพของตนเอง ต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาของตนเอง ความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะความสามารถให้ถึงขีดสุดยอด มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจและคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ การก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในอาชีพและการทำงาน

ขั้นที่ 8 ความต้องเป็นบุคคลที่ยอดเยี่ยมในการอุทิศตนเพื่อมวลมนุษยชาติ (Transcendence) เป็นอัจฉริยะบุคคลที่สามารถสร้างประโยชน์ให้กับมนุษยชาติอย่างถึงที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ มีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่น

สรุป ความหมายของความต้องการความสมบูรณ์ของชีวิตไว้ ความต้องการนี้เกี่ยวกับ ศักยภาพสูงสุดของบุคคล และการตระหนักถึงศักยภาพนั้น มาสโลว์อธิบายว่านี่ คือ ความต้องการที่ปรารถนาจะเป็นมากกว่าที่เขาเป็นอยู่ เป็นความปรารถนาที่จะเป็นทุก ๆ อย่างที่เขาจะสามารถเป็นได้ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต รวมถึงสัมพันธ์ภาพทางสังคมด้วย

2.2.2 ด้านสัมพันธ์ภาพในครอบครัว/ส่วนบุคคล/สันตนาการ มีองค์ประกอบปัจจัยอยู่หลายแนวคิด ด้านความสัมพันธ์ภาพในครอบครัว/ส่วนบุคคล มีความหมายในแนวคิดของ

นิตยา คชภักดี (2545) ได้อธิบายเรื่องสัมพันธ์ภาพในครอบครัวว่า หมายถึง การเกี่ยวข้องปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่เพิ่มความผูกพัน เคารพรัก และเอื้ออาทรต่อกัน ซึ่งประเมินได้จากพฤติกรรม การสื่อความหมาย มีส่วนร่วมปรึกษาหารือ ตัดสินใจ และทำกิจกรรมในบรรยากาศที่สงบสุข

เล็ก สมบัติ (2549) สรุปว่า สัมพันธ์ภาพในครอบครัว หมายถึง ความรัก ความเข้าใจความผูกพัน ฯลฯ ซึ่งเป็นอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ที่สมาชิกในครอบครัวมีให้ต่อกันความแน่นแฟ้นของระบบครอบครัว ก่อให้เกิดการเกื้อกูลและการช่วยเหลือซึ่งกันระหว่างสมาชิกอาจกล่าวได้ว่าเป็นการร่วมทุกข์และร่วมสุข

ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และคณะ (2546) ได้นิยามความหมายของ สัมพันธ์ภาพในครอบครัวว่า หมายถึง ความสัมพันธ์ ความใกล้ชิดคุ้นเคยกันตามบทบาทที่คนเรามีต่อสมาชิกในครอบครัว ถ้าความสัมพันธ์เป็นไปในลักษณะปรองดองรักใคร่กลมเกลียวกัน ถือว่าเป็นสัมพันธ์ภาพที่ดี แต่ถ้าเป็นความขัดแย้งหรือรู้สึกไม่ดีต่อกัน ถือว่าเป็นสัมพันธ์ภาพที่ไม่ดี

ศรีทับทิม พานิชพันธ์ (2527 อ้างถึงใน จิราพร ชมพิบูล, 2552 : 18) ได้กล่าวถึงสัมพันธ์ภาพในครอบครัวว่า เป็นความผูกพันรักใคร่ ความใกล้ชิดคุ้นเคยสนิทสนมกันระหว่างบิดามารดาและบุตร รวมตลอดถึงเครือญาติและบุคคลอื่น ๆ ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนนั้น ๆ ด้วยความสัมพันธ์

ระหว่างสมาชิกในครอบครัวเป็นเรื่องที่สามารถก่อให้เกิดผลดี หรืออาจก่อให้เกิดปัญหา และมีมูลเหตุแห่งปัญหานานาประการถ้าระบบการปกครองของหัวหน้าครอบครัวไม่รัดกุม

ลักษณะของสัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัวมีหลายลักษณะ คือ สัมพันธภาพระหว่างสามีภรรยา ระหว่าง พ่อแม่และลูก ระหว่างพี่น้อง หรือระหว่างสมาชิกในครอบครัว โดยสัมพันธภาพที่ดีของครอบครัวจะเกิดขึ้นได้จากปัจจัยพื้นฐาน ดังนี้ (ศิริกุล อิศรานุรักษ์, 2542 อ้างถึงใน จีราพร ชมพิกุล, 2552 : 19)

1. ขึ้นชมคุณค่าของคนในครอบครัว
2. มีเวลาอยู่ร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน
3. มีพันธะต่อความสุขและสวัสดิภาพของคนในครอบครัวร่วมกัน
4. มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างดี
5. มีศรัทธาต่อศาสนา จะช่วยให้มีสติ อดทน ให้อภัย ระวังความโกรธ และช่วยเหลือสังคม

6. มีสมรรถนะในการจัดการกับวิกฤตการณ์ของครอบครัวได้ดี
- ส่วนสัมพันธภาพในครอบครัวที่ไม่ดี จะส่งผลกระทบต่อสมาชิกทุกคน ดังนี้

1. ขาดความสุขในครอบครัว ไม่มีความปรองดอง ขาดความเป็นมิตร ทำให้เกิดความห่างเหิน นำไปสู่ความแตกแยกในครอบครัว
2. มีผลเสียต่อบุคลิกภาพและสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว ทั้งด้านกายและจิต เกิดความรุนแรงในครอบครัว และการกระทำทารุณกรรมต่อผู้หญิงและเด็ก
3. สมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น เที่ยวเตร่ ติดสารเสพติด และ เล่นการพนัน เป็นต้น

ด้านสันตนาการ การทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว มีความหมายและแนวคิดของปัญหาครอบครัวที่เกิดขึ้น สาเหตุมาจากสมาชิกในครอบครัวไม่มีเวลาให้กัน ทำให้เกิดความเหินห่าง ขาดปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ร่วมกัน เพราะเมื่อระบบโครงสร้างทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน หรือลูกต้องไปศึกษาต่อ โอกาสที่จะอยู่ร่วมกันระหว่างพ่อแม่ลูก หรือสมาชิกในครอบครัว เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความอบอุ่นจากครอบครัว จะมีโอกาสน้อยลง

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (2549 อ้างถึงใน จีราพร ชมพิกุล, 2552 : 11) ได้วิเคราะห์สถานการณ์ครอบครัวไทยด้านการใช้เวลาร่วมกัน พบว่า ผู้ใหญ่อายุ 18 ปี

ขึ้นไป และเด็ก/เยาวชน อายุ 10 - 18 ปี มีข้อเสนอแนะต่อการใช้เวลาในครอบครัว คือ การให้เวลากับคนในครอบครัวมากขึ้น ผู้ใหญ่ ร้อยละ 33.04 เด็ก ร้อยละ 49.14 รองลงมา คือ พยายามหากิจกรรมที่ทำในครอบครัว ผู้ใหญ่ ร้อยละ 27.68 และเด็ก ร้อยละ 25.71 ส่วนกิจกรรมในบ้านที่ทำกับครอบครัวมากที่สุด คือ การดูโทรทัศน์ และบุคคลที่เด็กคิดว่า มีกิจกรรมการดูโทรทัศน์กับเด็กมากที่สุด คือ มารดา ทั้งในวันธรรมดา ร้อยละ 30.41 และในวันหยุด ร้อยละ 25.41 กิจกรรมนอกบ้านที่ทำร่วมกับครอบครัว มากที่สุด คือ การไปช้อปปิ้ง และบุคคลที่เด็กคิดว่าร่วมทำกิจกรรมนอกบ้านมากที่สุดในวันธรรมดา คือ เพื่อน ๆ ร้อยละ 29.68 ในวันหยุด คือ มารดา ร้อยละ 26.96

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (2548) ได้เสนอแนะวิธีการใช้เวลาว่างอย่างมีคุณภาพกับครอบครัว ได้แก่

1. กินอาหารร่วมกันและรับฟังซึ่งกันและกัน
2. อ่านหนังสือกับลูกเป็นประจำ
3. ทำงานบ้านด้วยกัน
4. สอนการบ้านลูก
5. หากิจกรรมที่เป็นงานอดิเรก
6. เล่นเกม
7. วางแผนทำกิจกรรมนอกบ้าน หรือ ท่องเที่ยว
8. สนับสนุนกิจกรรมกีฬาและสันทนาการ
9. กำหนดปฏิทินการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว
10. ผลัดกันเล่าเรื่อง
11. สวดมนต์ก่อนนอนและไปร่วมกิจกรรมทางศาสนา
12. เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน

สรุปได้ว่าสัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวญาติพี่น้อง หรือส่วนบุคคล ที่อาศัยรวมอยู่ในชุมชน โดยมีการปฏิสัมพันธ์ การพูดคุย การแสดงออกซึ่งความรัก ความเข้าใจ ความไม่เข้าใจกัน และทำกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกัน ซึ่งมีทั้งสัมพันธภาพที่ดีและไม่ดี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระดับความสุขของคนในชุมชนทั้งนั้น

2.3 แนวคิดด้านระดับความสุขของประชาชน

2.3.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับดัชนีชี้วัดความสุขของคนไทย ดัชนีชี้วัดความสุขและองค์ประกอบของสุขภาพจิต มีผู้ให้ความหมายของดัชนีชี้วัดความสุขไว้ ดังนี้

อภิชัย มงคล และคนอื่น ๆ (2544ข : 7) ให้ความหมายของดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยว่าเป็นแบบวัดระดับความสุขที่สร้างขึ้นเพื่อประเมินภาวะความสุขของบุคคล โดยพัฒนามาจากกรอบแนวคิดของความหมายของสุขภาพจิต ดังนี้

ความหมายของสุขภาพจิต หมายถึง สภาพชีวิตที่เป็นสุขอันเป็นผลมาจากมีความสามารถในการจัดการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีศักยภาพจะพัฒนาตนเองเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีโดยครอบคลุมถึงความดีภายในจิตใจ ภายใต้อสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

จากความหมายของสุขภาพจิตดังกล่าวข้างต้น ได้แบ่งองค์ประกอบหลักของผู้มีสุขภาพจิตดีออกเป็น 4 องค์ประกอบหลัก คือ

1. สภาพจิตใจ
2. สมรรถภาพของจิตใจ
3. คุณภาพของจิตใจ
4. ปัจจัยสนับสนุน

องค์ประกอบที่ 1 สภาพจิตใจ

นำแนวคิดมาจาก สเลลล์และเนกพอล (อ้างถึงใน อภิชัย มงคล และคนอื่น ๆ, 2544ข : 7) ในด้านความรู้สึกเป็นสุข อารมณ์ด้านบวกและอารมณ์ด้านลบและดัชนีที่เกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วยทางจิต เนื่องจากเป้าหมายของคนคือความผาสุก โดยการวัดความทุกข์หรือสุขของบุคคลว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยวัดจากความรู้สึก อารมณ์ ความคิด พฤติกรรมว่าในปัจจุบันเป็นอย่างไรมีโรคหรือมีอาการของโรคต่าง ๆ เกิดขึ้นหรือไม่ เป็นการวัด ณ ปัจจุบัน

อัมพร โอตระกุล (2540) ซึ่งกล่าวถึงการประเมินสุขภาพจิตว่า ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ และองค์ประกอบหนึ่งซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบนี้ คือ การรับรู้ทางความคิด การแสดงออกทางอารมณ์และการกระทำที่ตอบสนองต่อตนเอง

Jahoda (อ้างถึงในอภิชัย มงคล และคณะ, 2544ข : 8) มีแนวคิดว่าการประเมินสุขภาพจิตของคนทั่วไปให้พิจารณาจากทัศนคติของบุคคลที่มีต่อตนเองและแบบวัดคุณภาพชีวิต ซึ่งมีแนวคิดว่าคุณภาพชีวิตของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางร่างกาย คือ การรับรู้สภาพร่างกายของบุคคลซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน

องค์ประกอบที่ 2 สมรรถภาพของจิตใจ

สมรรถภาพของจิตใจ เป็นการมองในเรื่อง ความสามารถใจการแก้ปัญหาซึ่งนำแนวคิดมาจากองค์การอนามัยโลก ที่เกี่ยวกับลักษณะทางด้านจิตใจของสุขภาพจิตของสมรรถภาพ หมายถึง ความสามารถในการเผชิญปัญหา หรือสมรรถภาพในการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ที่สำคัญมีอยู่ 3 ด้าน คือ

1. ปัญหาการอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่น สร้างความสัมพันธ์ และธำรงรักษาความสัมพันธ์ ให้อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่น
2. ปัญหาจากสิ่งแวดล้อมหรือสังคมภายนอกที่มากดดัน มีความสามารถในการปรับตัวให้อยู่ได้ในสถานการณ์นั้น ๆ และถ้าให้ดีขึ้นคืออยู่ได้อย่างมีผลผลิตของงานด้วย มีคุณค่าสร้างประโยชน์ได้ ซึ่งเป็นความสามารถของบุคคลที่จะอยู่ได้ในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป
3. ปัญหาที่เกิดขึ้นจากภายในจิตใจของตนเอง มุ่งไปที่ความต้องการตามสัญชาตญาณของมนุษย์หรือความต้องการพื้นฐานของคนเราเกิดความขัดแย้งกันเป็นการดูว่าจิตใจสามารถสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นได้หรือไม่ระหว่างความต้องการที่เกิดขึ้นกับความขัดแย้งในใจ มีผลออกมาอย่างราบรื่น เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาที่สำคัญในการดำเนินชีวิต

องค์ประกอบที่ 3 คุณภาพของจิตใจ

คุณภาพของจิตใจ คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น โดยมุ่งเน้นให้เป็นคนดี คนเก่ง เป็นคนที่มีความสุข ซึ่งเป็นลักษณะทางจิตใจที่สำคัญ หรือหมายถึง คุณภาพของจิตใจนั่นเอง สำหรับองค์ประกอบที่ 3 นี้แนวคิดมาจากองค์การอนามัยโลกและ Jahoda (อ้างถึงใน ไอลดา โนพวน, 2549) ซึ่งแสดงความคิดเห็นว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดี คือมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ต้องการทำตนให้เป็นประโยชน์ บุคลิกภาพผสมผสานกันดี มีความเป็นตัวของตัวเอง มีการดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์ เป็นต้น สำหรับคุณภาพของจิตใจ ทำให้เกิด

1. ความสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำให้บุคคลอื่นชอบเราได้ เป็นคนที่ดี ทำให้คนอื่นมองว่าเป็นคนดีเป็นความสามารถที่มีมากกว่า องค์ประกอบ 2 คือ สามารถช่วยเหลือบุคคลอื่น ๆ ได้ เป็นคุณลักษณะที่ไม่ใช่มองแต่ตนเองยังมองถึงประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วย คือ การอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นอย่างมีคุณภาพ
2. อยู่ในสังคมอย่างสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นในการสร้างผลประโยชน์ สร้างงาน สร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ทำให้ตนเองก้าวหน้า มีคุณสมบัติและแรงจูงใจที่จะทำให้ตนเองมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

3. มีคุณลักษณะที่เสริมสร้างความสุขให้แก่ตนเอง ตั้งแต่การดำเนินชีวิตอย่างราบเรียบหรือพึงพอใจในความเป็นอยู่ของตนเอง มีความสุขร่วมกับผู้อื่น สุขสงบในใจตนเอง

องค์ประกอบที่ 4 ปัจจัยสนับสนุน

ปัจจัยสนับสนุน ได้แนวคิดมาจากความผาสุกของบุคคล (Subjective Well - Being) และคุณภาพชีวิต (Quality of Life) ซึ่งมองว่าบุคคลจะมีการรับรู้เกี่ยวกับบุคคลแวดล้อมและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อจิตใจและการดำเนินชีวิต เช่น รับรู้ว่า เมื่อมีปัญหาบุคคลแวดล้อมสามารถช่วยเหลือตนเองให้รู้สึกปลอดภัย มั่นคงในชีวิต มีสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีสถานบริการสุขภาพ มีกิจกรรมสันทนาการและมีเวลาว่าง มีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น จะเห็นได้ว่าทั้ง 3 องค์ประกอบแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับตนเองทั้งสิ้น แต่ความสุขหรือทุกข์ไม่ได้เกิดจากตนเองเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกมากระทบด้วย จึงเกิดองค์ประกอบที่ 4 ขึ้นจากความหมายของดัชนีชี้วัดความสุขและองค์ประกอบของสุขภาพจิตข้างต้น

สรุปได้ว่า ดัชนีชี้วัดความสุขจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าบุคคลเป็นผู้มีสุขภาพจิตดีหรือไม่เพียงใด และองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวกับสุขภาพจิตของบุคคล ได้แก่ ลักษณะของความสุข ความทุกข์ในปัจจุบัน การยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ อันได้แก่ สภาพาสภาพของตนเอง ความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนการยอมรับในภาพลักษณ์และรูปร่างของตนเอง มีความสามารถในการแก้ปัญหา เพื่อที่จะกลับมาดำเนินชีวิตได้อย่างปกติและมีคุณภาพ ลักษณะต่าง ๆ ที่ทำให้การดำเนินชีวิตมีคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างสุขภาพจิต ซึ่งช่วยทำให้ชีวิตดีขึ้น และความสุขไม่ได้เกิดจากตนเองเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากสิ่งแวดล้อมมากระทบด้วย

2.4 ความรู้เกี่ยวกับชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน)

ที่ตั้งโครงการเขตเทศบาลตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เจ้าของโครงการ คือ การเคหะแห่งชาติ (จากรายงานฉบับสมบูรณ์วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการบ้านแออัดอาหารบางใหญ่ (วัดพระเงิน) (2558) โครงการบ้านแออัดอาหารเป็นโครงการทำดำเนินการโดยภาครัฐ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในด้านที่อยู่อาศัยได้มาตรฐานในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมพร้อมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อช่วยให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยสามารถเช่าซื้อและมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง แต่ ณ ปัจจุบันสิ้นสุดโครงการเมื่อช่วงปี 2560 ที่ผ่านมาและได้มีการคัดเลือกคณะบุคคลเพื่อมาดูแลชุมชนแทนภาครัฐต่อ คือนิติบุคคลอาคารชุด บ้านแออัดอาหารวัดพระเงิน 2

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จารุรินทร์ ปีตานุพงศ์ และศุภวรรณ คณะภิกขุ (2560) ได้ศึกษา เรื่อง ระดับความสุขและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2558 พบว่า นักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิกตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 403 คน (ร้อยละ 80.2) เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.3 อายุ เฉลี่ย 23 ปี มีประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 26.6 ปัจจัยที่สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับความสุข คือ ระดับชั้นปี ประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการออกกำลังกาย โดยพบว่านักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ต่ำกว่ามีระดับความสุข ในสัดส่วนที่สูงกว่านักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value)

วิรุณา ศิริจรรยาพงษ์ (2556) ได้ศึกษาความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพมีความสุขในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเป็นที่ยอมรับมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการติดต่อสัมพันธ์ ด้านความสำเร็จในงาน และด้านความรักในงาน นอกจากนี้ยังพบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับสูง บรรยากาศจริยธรรมในงานอยู่ในระดับสูง ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ ส่วนความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรและบรรยากาศจริยธรรมในงานมีความสัมพันธ์กับความสุขในการทำงาน ($p < 0.001$) ปัจจัยที่ร่วมทำนายความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ คือ บรรยากาศจริยธรรมในงานและความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 58.2 ($R^2 = 0.582$)

สิรินทร แซ่จั่ว (2553) ได้ศึกษาความสุขในการทำงานของบุคลากรเชิงสร้างสรรค์: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสื่อและกลุ่มงานสร้างสรรค์เพื่อการใช้งาน พบว่า บุคลากรเชิงสร้างสรรค์มีความสุขในการทำงานและมีสุขภาพอยู่ในระดับมาก ปัจจัยสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสุขในการทำงานในระดับปานกลาง ส่วนความสุขอันเกิดจากปัจจัยในองค์กรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเรียงปัจจัยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ คุณลักษณะของงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผลลัพธ์ที่คาดหวัง และสภาพแวดล้อมในงาน ซึ่งปัจจัยภายในองค์กรทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสุขในการทำงานในระดับปานกลาง นอกจากนี้ผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า บุคลากรเชิงสร้างสรรค์ มีความสุขจากการได้ทำงานที่ตนเองรัก งานมีความอิสระและมีเอกลักษณ์ของงาน กฎระเบียบและเวลางานที่ยืดหยุ่น การได้ลากพักผ่อนติดต่อกัน การได้รับคำชมเชยและการยอมรับ มีความสัมพันธ์อันดีกับหัวหน้างานเป็นสิ่งสำคัญมากต่อความสุขในการทำงาน

ในขณะที่การจ่ายค่าตอบแทน ความมั่นคงในงาน ความสมดุลในชีวิตการทำงาน และปริมาณงาน ยังมีในระดับที่ค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่น

ชุดิกฤษฎณ์ เปาทุย (2553) ได้ศึกษาระดับความสุขในการทำงานของพยาบาล กรณีศึกษา พยาบาลโรงพยาบาลศิริราช พบว่า ระดับความสุขในการทำงานของพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความสุขทางใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านความสุขทางกาย และด้านความสุขทางสังคม การรับรู้ต่อการบริหารงานด้านทรัพยากร บุคคลของพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมในหน่วยงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านโอกาสความก้าวหน้า ในงาน สำหรับด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหาร ส่วนด้านสภาพแวดล้อมและสภาพการทำงาน ด้านรายได้ ค่าตอบแทนและสวัสดิการมีค่าเฉลี่ยต่ำ ที่สุด

นฤมล แสงผล (2554) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากร คณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ มีผลต่อความสุขในการทำงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ความรักในงาน ความสำเร็จในงาน การเป็นที่ยอมรับ และการติดต่อสัมพันธ์ และบุคลากรมี ความ คิดเห็นเกี่ยวกับความสุขในการทำงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ คือ ความพึงพอใจใน งาน ความกระตือรือร้นในการทำงาน และความรื่นรมย์ในงาน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาการทำงานที่แตกต่างกันมีผลต่อความสุขใน การทำงานไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา สายงานที่ปฏิบัติและประเภทบุคลากรที่แตกต่าง กันมีผลต่อความสุขในการทำงานแตกต่างกันและปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงาน ได้แก่ การติดต่อสัมพันธ์ ความรักในงาน ความสำเร็จในงาน การเป็นที่ยอมรับ มีความสัมพันธ์ในทิศทาง เดียวกันกับความสุขในการทำงาน

ดวงกมล คนโทเงิน (2556) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยสำคัญ 4 ด้านหลัก ซึ่ง ประกอบด้วย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านเศรษฐกิจ-ด้านสังคม ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสุขภาพอนามัย มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความพึงพอใจโดยรวมต่อคุณภาพชีวิต ในปัจจุบันของประชาชนในพื้นที่ มาบตาพุด และสามารถร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจโดยรวมต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบันได้ใน ระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จากนั้นนำมาคำนวณค่าดัชนีคุณภาพชีวิต (Quality of Life Index) ของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด พบว่ามีค่าเท่ากับ 69.83 (จากคะแนน

เต็ม 100.00) ซึ่งหมายความว่า ประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัย 4 ด้าน จะเห็นว่าแต่ละปัจจัยมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบันของประชาชนในพื้นที่ อยู่ในระดับที่แตกต่างกันไม่มากนัก ดังนั้น หากต้องการพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ มาบตาพุดให้สูงขึ้น หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง อาจจะต้องทำการพัฒนาและปรับปรุงปัจจัยทั้ง 4 ด้านไปพร้อม ๆ กัน

เสวลักษณะ กิตติประภัสร์ (2550) ได้ศึกษา ความสุข: การวัดความสุขของคนในชาติ และนโยบายที่ส่งเสริมให้คนเป็นสุข ควรเป็นอย่างไร โดยการสังเคราะห์งานวิจัยในต่างประเทศ พบว่า

1. รายได้ถึงแม้ว่ารายได้มากจะทำให้คนมีความสุขมากขึ้นแต่ในระยะยาวรายได้อย่างเดียวไม่ได้ส่งผลให้คนมีความสุขมากขึ้น อันเนื่องมาจากเหตุผลบางประการเช่น การลดลงของความสุขต่อหน่วยต่อรายได้ที่เพิ่มขึ้น และคนมักจะมีความต้องการที่มากขึ้นไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด (ไม่รู้จักพอ) เช่น รายได้ในปีต่อไปเพิ่มขึ้น แต่ความต้องการในมาตรฐานการดำรงชีวิตจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ รวมทั้งปัจจัยสำคัญที่ทำให้ความสุขลดลงคือการเปรียบเทียบกับคนอื่น ถึงแม้ว่าตนเองจะมีรายได้มากขึ้น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่นที่มีรายได้มากขึ้นกว่าแล้ว ตนจะไม่มีความสุข นี่คือเหตุผลที่ถึงแม้ว่าสังคมหรือประเทศจะมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือรายได้ของทุกคนมากขึ้น คนในสังคมโดยรวมกลับไม่มี ความสุขเพิ่มขึ้น เพราะการเปรียบเทียบในสังคมนั้นเอง (คนรู้สึกว่าคุณมั่งมีโดยเปรียบเทียบของ ตนไม่ได้มากขึ้น) นอกจากนี้ยังพบว่าคนที่มียาได้เพิ่มขึ้นในประเทศ (และคน) ที่ร่ำรวย ไม่ได้ทำให้ความสุขเพิ่มมากนัก แต่รายได้ที่เพิ่มขึ้นในประเทศยากจนทำให้ประเทศ (และคน) ยากจนมี ความสุขขึ้นอย่างมาก ดังนั้น นโยบายสาธารณะควรทำให้ประชาชนรู้สึกมีความเท่าเทียมกัน ลดความแตกต่างลง จึงควรแก้ไขในเรื่องการกระจายรายได้ให้ดีขึ้น ปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ให้รู้จักถึงความพอเพียง พอประมาณ และมีเหตุผล นอกจากนี้การแก้ปัญหาความยากจนจะทำให้คนจนมีความสุขเพิ่มขึ้นอย่างมากรัฐบาลจึงควรเน้นการเพิ่มหรือสร้างรายได้ให้แก่คนรายได้ต่ำเป็นพิเศษ การใช้จ่ายภาครัฐที่เป็นไปเพื่อช่วยยกระดับรายได้ของคนยากจนจะทำให้ความสุขโดยรวม ของสังคมเพิ่มขึ้นมากกว่าการช่วยคนรวย นอกจากนี้ควรใช้มาตรการทางภาษีมาใช้เพื่อไม่ให้มีการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยเกินความ เหมาะสม เนื่องจากการเปรียบเทียบในความมั่งมีของคนในสังคมทำให้คนไม่มีความสุขไม่ควร ส่งเสริมให้คนมีค่านิยมแข่งขันในสถานะทางเศรษฐกิจสังคม การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ด้านวัตถุมากเกินไปทำให้คนรู้สึกจนลงจากการ เปรียบเทียบกับสิ่งที่เห็นและกระตุ้นความต้องการจึงทำให้มีความสุขลดลง ดังนั้น ควรระมัดระวัง เรื่องการโฆษณาชวนเชื่อที่กระตุ้นให้คนเกิดความอยากได้ในวัตถุเกินความจำเป็น

ดังนั้นควรมีนโยบายและมาตรการไม่สนับสนุนการโฆษณาเพื่อกระตุ้นความอยากในการบริโภคมากเกินไป เช่นเก็บค่าโฆษณา (ให้เป็นรายได้ของรัฐ) ให้มากขึ้น และใช้มาตรการภาษีสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือย

2. การว่างงานและการทำงาน การว่างงานมีผลทำให้ความสุขของคนลดลง ซึ่งนอกเหนือจากปัจจัยทางเศรษฐกิจแล้ว ยังสูญเสียความภาคภูมิใจในตนเองและขาดคุณค่าในงานที่ (เคย)ทำ โดยทั่วไปการมีงานทำ ทำให้คนมีความพึงพอใจในชีวิตมากขึ้น (ยกเว้น บางกรณีศึกษาในประเทศญี่ปุ่น) นอกจากนี้ผู้ที่จ้างงานตนเอง หรือการทำงานกิจการของตัวเอง (Self - employment) มีความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่าเป็น ลูกจ้างโดยทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน การทำงานมากเกินไป ทำให้ขาดความสุขที่ควรได้จากการใช้เวลาอยู่กับครอบครัว เพื่อนและการพักผ่อน ถึงแม้ว่าการทำงานจะทำให้มีรายได้มากขึ้นแต่ความต้องการในชีวิตประจำวันและการแข่งขันในสังคมมักจะมากขึ้นตามไปด้วยทุกปีจึงไม่ได้ทำให้ ความสุขเพิ่มขึ้นตามค่าตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น ควรมีนโยบายเพิ่มการจ้างงาน ถึงแม้จะเป็นงานไม่เต็มเวลาและงานอาสาสมัครเพื่อสังคมส่งเสริมการสร้างผู้ประกอบการเพื่อสร้างงานเอง มีเครือข่ายการจัดการองค์กรแบบอิสระมากขึ้น นอกจากนี้ควรมีสวัสดิการโดยการให้การทำงานเป็นการเพิ่มความมั่นคงในการทำงาน ในขณะที่เดียวกันควรการใช้นโยบายทางภาษีที่ไม่ได้สนับสนุนให้คนทำงานเพื่อหารายได้มากเกินไป (เพราะรายได้ไม่ได้ทำให้คนมีความสุขถ้ามีความต้องการมากขึ้นเรื่อย ๆ) แต่เป็นไปเพื่อความสมดุล ในชีวิตและการทำงาน

3. การศึกษา ผลของการศึกษาต่อความสุขยังคลุมเครือโดยทั่วไปการศึกษาทำให้คนมีความสุขมากขึ้น โดยมีความรู้ในการดูแลรักษาสุขภาพที่ดีมากขึ้น มีงานทำและมีรายได้และชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่บางครั้งการศึกษาสูงไม่ได้ทำให้ความสุขในชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามการตีความหมายและแปลผลขึ้นกับการนิยามคำว่า การศึกษาว่าจำกัดแค่การศึกษาในระบบหรือไม่ ถ้าการศึกษา ครอบคลุมถึงการศึกษานอกระบบที่คนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาผลจะเปลี่ยนไป ในด้านนโยบาย ต้องส่งเสริมการศึกษาให้ประชากรอย่างไรก็ตามควรเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบที่สอดคล้องกับชุมชนด้วย เน้นการสอนคุณธรรมการช่วยเหลือผู้อื่น และให้ความร่วมมืออันจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขมากขึ้น

4. สุขภาพ สุขภาพจิตและสุขภาพกายมีผลอย่างมากต่อความสุข ปัจจัยต่าง ๆ ที่ลดความเครียดในสังคม จะทำให้คนมีความสุขมากขึ้น เช่น การใช้เวลาในการเดินทางในการไปทำงานน้อยลงทำให้คนมีความสุขมากขึ้น นโยบายการส่งเสริมและรักษาสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อป้องกันความเจ็บป่วยและลดความเครียดในสังคม ควรให้ความสำคัญกับสุขภาพจิตซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ

ต่อความสุขให้มากขึ้น เช่นส่งเสริมการปฏิบัติธรรม นอกจากนี้การให้สวัสดิการระบบประกันสุขภาพแก่ประชาชน ทั่วไปนับเป็นสิ่งจำเป็น

5. ชีวิตครอบครัว งานวิจัยส่วนใหญ่ พบว่าชีวิตครอบครัวมีผลต่อความสุขค่อนข้างสูง การหย่าร้างการใช้เวลา ในการทำงานมากเกินไปจนมีผลกระทบทางลบต่อครอบครัวทำให้คนมีความสุขลดลง การที่สมาชิกของครอบครัวย้ายไปทำงานต่างประเทศ เพื่อหารายได้ทำให้สมาชิกครอบครัวที่เหลืออยู่มีความสุขลดลง และถึงแม้ส่งเงินกลับมายังครอบครัวเดิมก็ไม่ได้ทำให้ครอบครัวที่เหลืออยู่มีความสุขเพิ่มขึ้นเท่าใดนัก ด้วยเหตุผลดังกล่าวนโยบายจึงต้องให้เกิดความสมดุลในชีวิตการทำงานและรายได้การเพิ่มรายได้ของครอบครัวโดยทำให้ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวลดลง เป็นสิ่งที่ต้อง ระมัดระวังดังนั้นนโยบายส่งเสริมการย้ายถิ่นเพื่อการทำงานหารายได้ควรต้องคำนึงถึงต้นทุนทาง สังคมและครอบครัวด้วยเพราะอาจทำให้ความสุขของคนลดลง

6. มิตรภาพและความสัมพันธ์ทางสังคม มิตรภาพและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีทำให้คนในสังคมมีความสุขมากขึ้น ในสังคม สมัยใหม่เป็นสังคมที่มีความเชื่อถือและไว้วางใจต่อกันน้อยลงกว่าอดีต ความเชื่อถือในความดีและความซื่อสัตย์ของคนลดลง ทำให้ความสัมพันธ์ในสังคม และความสุขของคนในสังคมลดลง ในทาง ตรงกันข้าม ความช่วยเหลือและความร่วมมือกันทำให้คนในสังคมมีความสุขมากขึ้น ทั้งนี้การตรวจทางสมองของคนได้พิสูจน์ว่าผู้ที่ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นจะมีความสุขมากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามในสังคมใด ๆ คนที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือมักจะถูกลงโทษโดยการคัดเลือก โดยธรรมชาติไปโดยปริยายเพราะการคัดเลือกใด ๆ ก็ตามจะเลือกคนที่ให้ความร่วมมือดังนั้นสังคม ควรให้การศึกษาสอนให้คนให้ความร่วมมือกับผู้อื่นมากกว่าสอนให้เห็นแก่ตัว

7. สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีผลต่อความสุขโดยเฉพาะเมื่อทดสอบความสัมพันธ์กับการวัดความสุขด้วย ความยืนยาวโดยใช้ดัชนีช่วงชีวิตแห่งความสุข (Happy Life Years) พบว่า สิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้นทำให้คนมีความสุขมากขึ้น ในขณะเดียวกัน คนมีความสุขมากขึ้นมักจะดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น ดังนั้น นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมต้องมีการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมในทุก ระดับ ทั้งระดับประเทศและระดับสังคมชุมชน มีการส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันต่าง ๆ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม Eco-friendly เช่น โรงเรียน ที่ทำงาน มีการสร้างเครือข่ายองค์กรเหล่านี้ มีการให้ ความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมต่อประชาชนทุกกลุ่ม

8. ความมั่นคง มนุษย์ต้องการความมั่นคงในครอบครัว ในสังคม ในการทำงาน รวมถึงความปลอดภัยในชีวิตความเป็นอยู่สิ่งเหล่านี้ทำให้คนมีความสุข ดังนั้น นโยบาย จึงควรทำให้เกิดความมั่นคงทั้งในการทำงานและในสังคม การที่คนต้อง ย้ายถิ่นบ่อย ๆ ทำให้ขาดความสัมพันธ์กับครอบครัว และสังคมเดิมของตน ขาดความไว้วางใจเชื่อมั่นในสังคมใหม่ หรือกลายเป็นคนกลุ่ม

น้อยในสังคมใหม่ทำให้มีปัญหาด้านสังคมหลายอย่าง ตามมามากรวมทั้งปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยในสังคมด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงควร พิจารณาบทบาทของการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายประชากรที่ไม่มีเหตุผลสมควร

9. อิศรภาพ ประชาชนจะมีความสุขมากเมื่อมีเสรีภาพทางการเมือง และมีเสรีภาพส่วนบุคคลในการ สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีศักยภาพและเต็มความสามารถ นอกจากนี้คุณภาพในกระบวนการพัฒนาทางการเมืองที่ทำให้คนมีความสุขมากขึ้น นโยบายด้านนโยบาย ก็คือ ควรส่งเสริมบรรยากาศความเป็นประชาธิปไตยและส่งเสริมสิทธิ เสรีภาพของประชาชน รวมทั้งพัฒนาการเมืองให้มีคุณภาพ

10. ความยุติธรรมทางสังคม ความไม่ยุติธรรมทางสังคมและเพิ่มความเหลื่อมล้ำ ทำให้ความสุขของประเทศลดลงการมี หลักนิติธรรม (Rule of Law) เคารพสิทธิพลเมืองและปราศจากการคอร์รัปชันจะเพิ่มความสุขของ คนในประเทศ นอกจากนี้ความไม่เท่าเทียมและการกีดกันทางสังคมทำให้ความสุขของคนในสังคมลดลง ในประเทศที่มีการกีดกันผู้หญิงความสุขของประเทศนั้นจะต่ำ ดังนั้น นโยบายต้องให้มีหลักนิติธรรม ต่อต้านการคอร์รัปชัน ลดการกีดกันผู้หญิงและชนกลุ่มน้อยหรือผู้ด้อยโอกาสต่าง ๆ

สุวรรณา เตชะธีระปริดา (2557) การบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการเพื่อผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลหนองน้ำใส อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจและต้องการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการที่ชุมชนและหน่วยงานราชการจัดให้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากโดยกิจกรรมทางสังคมมีความพึงพอใจและต้องการ เข้าร่วมงานเทศกาลงานบุญ งานประเพณีงานเทศกาลต่าง ๆ กิจกรรมการออกกำลังกาย มีความพึงพอใจและต้องการทำกายบริหาร กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความพึงพอใจและต้องการเข้าร่วมการเดินทางท่องเที่ยวตามโบราณสถานต่าง ๆ และกิจกรรม งานอดิเรกมีความพึงพอใจและต้องการเข้าร่วมเป็นวิทยากรในการอบรมวิชาการ และวิชาชีพแก่สังคม และการละเล่นพื้นบ้าน สำหรับการบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการที่หน่วยราชการได้ดำเนินการ คือ การปรับปรุงและดำเนินการจัดทำแผนการ โดยกำหนดช่วงเวลาการจัดกิจกรรมตามเทศกาลงานบุญต่าง ๆ และใช้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองน้ำใส และอาสาสมัครเป็นหลักในการติดต่อประสานงานดำเนินการร่วมกับชาวบ้านและผู้สูงอายุตามหมู่บ้าน ในการรวมกลุ่มจัดกิจกรรมนันทนาการ ทั้งในเวลาเย็นและช่วงเทศกาลต่าง ๆ

กิ่งทอง กิจจานนท์ (2557) ความสุขของประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสุขของประชาชนเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสุขของประชาชนที่อาศัย

อยู่ในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี มีความสุขระดับมาก คือ ด้านชีวิตและครอบครัว รองลงมา ด้านชีวิตการทำงาน และมีความสุขระดับน้อยที่สุดในด้านการบริหารจัดการที่ดีทั้งภาครัฐ และเอกชน 2) เปรียบเทียบความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ และอาชีพ ภาพรวมไม่แตกต่างกัน หากจำแนกตามรายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ที่พักอาศัย และภาระการเลี้ยงดูรวมทั้งตนเอง พบว่า ภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2.1 ตารางสังเคราะห์เพื่อการทบทวนวรรณกรรม

ศึกษาวิจัย เรื่อง ระดับความสุขและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2558

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของ งานวิจัย	ประชากรที่ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/เครื่องมือ	ผลการวิจัย
จารุรินทร์ ปีตานพวงศ์, และศุภวรรณ คณะภิกขุ, (2558)	เชิงปริมาณ	นักศึกษาแพทย์ ชั้นคลินิก คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	เพื่อศึกษาระดับ ความสุขและปัจจัยที่ เกี่ยวข้องของนักศึกษา แพทย์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	วิธีการ - การศึกษานี้ได้ผ่าน การพิจารณาอนุมัติจากคณะ กรรมการจริยธรรมการวิจัย ในมนุษย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เครื่องมือ-แบบสอบถามแบบ ตอบเอง ประกอบด้วย 5 ตอน 1. แบบสำรวจข้อมูลทั่วไป 2. แบบสำรวจข้อมูลด้านสุขภาพ 3. แบบสำรวจข้อมูลด้านกิจกรรม 4. แบบสำรวจข้อมูล ด้านสัมพันธภาพ 5. แบบวัดความสุข	สรุป: ปัจจัยที่สัมพันธ์กับระดับ ความสุขในนักศึกษาแพทย์ชั้น คลินิก คือ ชั้นปี ประวัติการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ การ ออกกำลังกายโดยระดับชั้นปีที่ สูงขึ้นและมี ประวัติการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สัมพันธ์ กับระดับความสุขที่ต่ำกว่า คน ทั่วไป ส่วนประวัติการออก กำลังกาย สัมพันธ์กับระดับ ความสุขที่สูงกว่าคนทั่วไป

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลรามาริบัติ ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของ งานวิจัย	ประชากรที่ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/เครื่องมือ	ผลการวิจัย
วีรญา ศิริจรรยาพงษ์ (2556)	เชิงปริมาณ	นักศึกษาแพทย์ ชั้นคลินิก คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2558 ทุกคน	ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล, ความยึดมั่น ผูกพันต่อ องค์กร, บรรยากาศ จริยธรรมในงาน ตัวแปรตาม คือ ความสุขใน การทำงาน	วิธีการ -วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพรรณนา ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ไค - สแควร์ สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน และ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พหุคูณ เครื่องมือ- แบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	พบว่า (ร้อยละ 65) มีความสุขโดยรวมอยู่ใน ระดับสูง ซึ่งควรรักษาความสุขนี้ไว้ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนใหญ่มีอายุ น้อยกว่า 30 ปี ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลรามาริบัติที่ส่วนใหญ่ บุคลากรยัง สามารถมีโอกาสพัฒนาความก้าวหน้าได้อีกมาก โดยคะแนนเฉลี่ยที่สูง คือ เรื่องความมุ่งมั่นตั้งใจที่ จะทำงานแต่มีคะแนนเฉลี่ยในเรื่องความเสมอ ภาค ความยุติธรรมและความก้าวหน้าในอาชีพ การงานนั้นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด พอสังเขป

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสุขในการทำงานของบุคลากรเชิงสร้างสรรค์: กรณีศึกษา อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสื่อและ กลุ่มงานสร้างสรรค์เพื่อการ
ใช้งานของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ชื่อ ผู้วิจัย (ปีพ.ศ.)	ประเภท ของงานวิจัย	ประชากรที่ ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/เครื่องมือ	ผลการวิจัย
สิรินทร แซ่ฉั่ว (2553)	แบบผสม ระหว่างเชิง ปริมาณและ เชิงคุณภาพ	บุคลากรเชิง สร้างสรรค์ใน อุตสาหกรรม เชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสื่อและ กลุ่มงานสร้าง สรรค์เพื่อการ ใช้งาน จำนวน 6 องค์การ	ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยภายในองค์การ, สภาพแวดล้อมในงาน, คุณลักษณะของงาน, ผลลัพธ์ที่คาดหวัง, ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล ตัวแปรอิสระ คือ แนวคิดด้านสุขภาพ ตัวแปรตาม คือ ความสุขในการทำงาน	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล จากเอกสาร และ การศึกษาภาคสนาม เครื่องมือ- แบบสอบถามจากกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 164 คน และ สัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 12 คน	พบว่า (ร้อยละ 65) มีความสุขโดยรวมอยู่ใน ระดับสูง ซึ่งควรรักษาความสุขนี้ไว้ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนใหญ่มีอายุ น้อยกว่า 30 ปี ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลรามาริบัติที่ส่วนใหญ่ บุคลากรยัง สามารถมีโอกาพัฒนาความก้าวหน้าได้อีกมาก โดยคะแนนเฉลี่ยที่สูง คือ เรื่องความมุ่งมั่นตั้งใจ ที่จะทำงานแต่มีคะแนนเฉลี่ยในเรื่องความเสมอ ภาค ความยุติธรรมและความก้าวหน้าในอาชีพ การงานนั้นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด พอสังเขป

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ศึกษาวิจัย เรื่อง ศักยภาพระดับความสุขในการทำงานของพยาบาล กรณีศึกษาพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช ของ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของงานวิจัย	ประชากรที่ ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/เครื่องมือ	ผลการวิจัย
ชุตติกาญจน์ เปาทุย (2553)	เชิงปริมาณ	พยาบาลที่ ปฏิบัติงานใน โรงพยาบาล ศิริราช จำนวน 400 คน	ตัวแปรต้น คือ ปัจจัย ภายในองค์การ, สภาพแวดล้อมในงาน, คุณลักษณะของงาน, ผลลัพธ์ที่คาดหวัง, ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล ตัวแปรอิสระ คือ แนวคิดด้านสุขภาพ ตัวแปรตาม คือ ความสุขในการทำงาน	วิธีการ-วิเคราะห์ข้อมูล จากเอกสาร และการศึกษา ภาคสนาม เครื่องมือ - แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 164 คน และ สัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 12 คน	พบว่า (ร้อยละ 65) มีความสุข โดยรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งควรรักษา ความสุขนี้ไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง นี้ส่วนใหญ่มีอายุ น้อยกว่า 30 ปี ซึ่ง สอดคล้องกับจำนวนพยาบาล วิชาชีพโรงพยาบาลรามาธิบดีที่ส่วน ใหญ่ บุคลากรยังสามารถมีโอกาส พัฒนาความก้าวหน้าได้อีกมาก โดยคะแนนเฉลี่ยที่สูง คือ เรื่อง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะทำงาน แต่มีคะแนนเฉลี่ยในเรื่อง ความเสมอภาค ความยุติธรรมและ ความก้าวหน้าในอาชีพการงานนั้นมี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด พอสังเขป

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของงานวิจัย	ประชากรที่ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/เครื่องมือ	ผลการวิจัย
นฤมล แสงวงผล (2554)	เชิงปริมาณ	บุคลากรคณะ บริหารธุรกิจ มทร.ธัญบุรี จำนวน 152 คน	ตัวแปรต้น คือ ปัจจัย ส่วนบุคคล, ปัจจัยที่ มีผลต่อความสุข ในการทำงาน ตัวแปรตาม คือ ความสุขในการ ทำงาน	วิธีการ - วิเคราะห์ ประมวลผลเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เครื่องมือ - แบบสอบถาม จากกลุ่มจำนวน 128 คน	พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขใน การทำงาน มีความสัมพันธ์กับ ความสุขในการทำงานโดยรวม อยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถ อธิบายได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อ ความสุขในการทำงานนั้น มี ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความสุข ในการทำงานที่เกิดกับบุคคลากร คือ เมื่อปัจจัยที่มีต่อผลต่อความสุขใน การทำงานเพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ ความสุขในการทำงานของบุคลากร เพิ่มตามไปด้วย

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของ งานวิจัย	ประชากรที่ ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/ เครื่องมือ	ผลการวิจัย
ดวงกมล คนโทเงิน. (2556)	เชิงคุณ คุณภาพ	กลุ่มประชาชนใน พื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง พื้นที่ 1 ใน 18 เขต คุณสมบัติหัวหน้า ครอบครัว ที่อาศัย ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป จำนวน 120 คน	ปัจจัยสำคัญ 4 ด้านหลัก ประกอบด้วย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านเศรษฐกิจ- ด้านสังคม ด้าน สภาพแวดล้อม และด้านสุขภาพ อนามัย	สถิติ-วิเคราะห์ ถดถอยเชิงพหุ เครื่องมือ - การสัมภาษณ์ แบบตัวต่อตัว	พบว่า ปัจจัยสำคัญ 4 ด้านหลัก ซึ่งประกอบด้วย ด้านที่อยู่ อาศัย ด้านเศรษฐกิจ-ด้านสังคม ด้านสภาพแวดล้อม และ ด้านสุขภาพอนามัย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจ โดยรวมต่อคุณภาพชีวิต ในปัจจุบันของประชาชนในพื้นที่ มาบตาพุด และสามารถร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจ โดยรวมต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบันได้ในระดับสูงมาก อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จากนั้นนำมาคำนวณค่า ดัชนีคุณภาพชีวิต (Quality of Life Index) ของประชาชนใน พื้นที่มาบตาพุด พบว่ามีค่าเท่ากับ 69.83 (จากคะแนนเต็ม 100.00) ซึ่งหมายความว่า ประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบ ระหว่างปัจจัย 4 ด้าน จะเห็นว่าแต่ละปัจจัยมีผลต่อความพึง พอใจโดยรวมต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบันของประชาชนใน

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของ งานวิจัย	ประชากรที่ ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/ เครื่องมือ	ผลการวิจัย
					<p>พื้นที่ อยู่ในระดับที่แตกต่างกันไม่มากนัก ดังนั้น หากต้องการพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุดให้สูงขึ้น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง อาจจะต้องทำการพัฒนาและปรับปรุงปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ไปพร้อม ๆ กัน</p>

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสุข: กระบวนทัศน์ใหม่สำหรับการพัฒนาและนโยบาย สาธารณะ

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของ งานวิจัย	ประชากร ที่ศึกษา	ตัวแปร ที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/ เครื่องมือ	ผลการวิจัย
เสาวลักษณ์ กิตติประภัสร์ และคณะ. (2550)	เชิง คุณภาพ และคณะ.	หนังสือ เอกสาร วารสาร ต่าง ๆ ในต่าง ประเทศ	ดัชนี ตัวชี้วัด ความสุข	ใช้การศึกษา เอกสาร วิชาการ บทความ วารสาร งานวิจัยที่ เกี่ยวข้องใน ต่างประเทศ	พบว่า มิตรภาพและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีทำให้คนในสังคมมีความสุขมาก ขึ้น สังคมสมัยใหม่เป็นสังคมที่มีความเชื่อถือและไว้ วางใจต่อกันน้อย ลงกว่าอดีต ความเชื่อถือในความดีและความซื่อสัตย์ของคนลดลง ทำให้ความสัมพันธ์ใน สังคมและมีความสุขของคนในสังคมลดลง ในทางตรงกันข้าม ความช่วยเหลือและ ความร่วมมือกันทำให้คนในสังคมมีความสุขมากขึ้น นอกจากนี้ สุขภาพจิตและ สุขภาพกายมีผลอย่างมากต่อความสุข ปัจจัยต่าง ๆ ที่ลดความเครียดในสังคมจะ ทำให้คนมีความสุขมากขึ้น เช่น การใช้เวลาในการเดินทางไปทำงานน้อยลงทำให้ คนมีความสุขมากขึ้น ถึง แม้ว่าการทำงานจะทำให้มีรายได้มากขึ้น แต่ความต้องการ ในชีวิตประจำวันและการแข่งขันในสังคมมักจะมากขึ้นไปตามไปด้วยทุกปี จึงไม่ได้ ทำให้ความสุขเพิ่มขึ้นตามค่าตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่ารายได้มักจะทำให้คนมี ความสุขมากขึ้น แต่ในระยะยาว รายได้อย่างเดียวไม่ได้ส่งผลให้คนมีความสุขมากขึ้น อันเนื่องมาจากเหตุผลบางประการ เช่น การลดลงของความสุขต่อหน่วยต่อรายได้ที่ เพิ่มขึ้น และคนมักจะมีความต้องการที่มากขึ้นไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด (ไม่รู้จักพอ)

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการเพื่อผู้สูงอายุของเทศบาล ตำบลหนองน้ำใส อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของ งานวิจัย	ประชากรที่ ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/ เครื่องมือ	ผลการวิจัย
สุวรรณ เตชะธีระ ปรีดา (2557)	เชิงคุณภาพ และเชิง ปริมาณ	ผู้สูงอายุที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป ที่อยู่อาศัยใน เขตเทศบาล ตำบล หนองน้ำใส อำเภอสีคิ้ว จังหวัด นครราชสีมา จำนวน 1,062 คน	1. ความพึงพอใจ และความ ต้องการ 2. กิจกรรม นันทนาการ ทางสังคม 3. คุณค่าของ ผู้สูงอายุ	การเก็บข้อมูลและ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ การแจกแจง ความถี่ และ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์อุปนัย จากข้อมูลผู้ดูแล ผู้สูงวัยจากข้อมูลของ เจ้าหน้าที่เทศบาล	พบว่า ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจและต้องการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการที่ชุมชนและหน่วยงานราชการจัดให้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยกิจกรรมทางสังคมมีความพึงพอใจและ ต้องการเข้าร่วมงานเทศกาลงานบุญ งานประเพณี งาน เทศกาลต่างๆ กิจกรรมการออกกำลังกาย มีความพึงพอใจ และต้องการทำกายบริหาร กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความพึง พอใจและต้องการเข้าร่วมการเดินทางท่องเที่ยวตาม โบราณสถานต่าง ๆ และกิจกรรมงานอดิเรกมีความพึงพอใจ และต้องการเข้าร่วมเป็นวิทยากรในการอบรมวิชาการและ วิชาชีพแก่สังคม และการละเล่นพื้นบ้านสำหรับการบริหาร จัดการกิจกรรมนันทนาการที่หน่วยราชการได้ดำเนินการ คือ การปรับปรุงและดำเนินการจัดทำแผนการโดยกำหนด ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมตามเทศกาลงานบุญต่าง ๆ และใช้

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของ งานวิจัย	ประชากรที่ ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/เครื่องมือ	ผลการวิจัย
					<p>เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองน้ำใสและอาสาสมัครเป็น หลักในการติดต่อประสานงานดำเนินการร่วมกับชาวบ้าน และผู้สูงอายุตามหมู่บ้าน ในการรวม กลุ่มจัดกิจกรรม นันทนาการทั้งในเวลาเย็นและช่วงเทศกาลต่าง ๆ</p>

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของ งานวิจัย	ประชากรที่ ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/ เครื่องมือ	ผลการวิจัย
กึ่งทอง กิจจานนท์ (2557)	เชิง คุณภาพ และเชิง ปริมาณ	ประชาชนตาม ทะเบียนราษฎร ในเขตเทศบาล เมืองจันทบุรี จำนวน 24,943 คน แบ่งออก เป็นเขตพื้นที่ ชุมชนย่อย 12 ชุมชน ได้ใช้กลุ่ม ตัวอย่าง 377 คน	แปรอิสระ : ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ที่พัก อาศัยตัวแปรตาม : ด้าน รายได้และกระจายรายได้ ด้านชีวิตและครอบครัว ด้าน การมีสาธารณูปโภค ด้านชีวิต การทำงาน ด้านความรู้และ การศึกษา ด้านสุขอนามัย ด้านสภาพแวดล้อมในการ ดำเนินชีวิต ด้านการบริหาร	เป็นแบบสอบถาม มาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 38 ข้อ มีค่าความ เชื่อมั่น สถิติได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน และค่าสถิติการ ทดสอบที่ ค่าเอฟ และทดสอบความ	พบว่า 1) ความสุขของประชาชนเขตเทศบาลเมือง จันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความสุข ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี มีความสุขระดับมาก คือ ด้านชีวิตและ ครอบครัวรองลงมา ด้านชีวิตการทำงาน และมีความสุข ระดับน้อยที่สุดในด้านการบริหารจัดการที่ดีทั้งภาครัฐ และเอกชน 2) เปรียบเทียบความสุขของประชาชนใน เขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรีจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ และอาชีพ ภาพรวมไม่แตกต่างกัน หากจำแนกตามรายได้ต่อเดือนระยะเวลาที่อยู่อาศัย ที่ พักอาศัย และภาวะการเลี้ยงดูรวมทั้งตนเอง พบว่า ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ประเภท ของ งานวิจัย	ประชากรที่ ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา	วิธีการวิจัย/ เครื่องมือ	ผลการวิจัย
			จัดการที่ดีทั้งภาครัฐและ เอกชน ด้านเศรษฐกิจ	แตกต่างรายคู่ด้วย วิธีการของ LSD	

กล่าวโดยสรุป จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำแนวคิดทฤษฎีปัจจัยด้านเศรษฐกิจของศุภโชติก์ แก้วทองและสมบุรณ์ เจริญจิระตระกูล (2552) ชนิตา โชติเสถียรกุล (2552) และคนอื่น ๆ มาใช้ศึกษาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน เอื้ออาทร 2 ปัจจัย คือ (1) ระบายรายได้/รายจ่าย (2) บัญชีครัวเรือน เพื่อศึกษาให้เห็นว่า 2 ปัจจัย นั้นมีความหมายและมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตส่งผลกระทบต่อระดับความสุข

ส่วนแนวคิดทฤษฎีปัจจัยสังคมนั้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีปัจจัยทางสังคมของมาสโลว์ สกินเนอร์ ฟรอยด์ และคนอื่น ๆ มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) ด้านสัมพันธภาพ ในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล 2) ด้านสัมพันธภาพทางสังคม 3) ด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต และ 4) ด้านลักษณะของชุมชน

แนวคิดทฤษฎีความสุข ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีของอภิชัย มงคล และคนอื่น ๆ (2544) กรมสุขภาพจิต อัมพร โอตระกูล (2538) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสิรินทร แซ่ฉั่ว (2553) วีรญา ศิริจรรยาพงษ์ (2556) ชุตติกาญจน์ เปาทุย (2553) เสาวลักษณ์ กิตติประภัสร์ (2550) และคนอื่น ๆ มาใช้ในการศึกษาเรื่องความสุขในครั้งนี้ สรุปได้ว่า ความสุขเป็นสภาพชีวิตที่เป็นสุข อันเป็นผลจากการมีความสามารถในการจัดการปัญหาในการดำเนินชีวิต มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี โดยครอบคลุมถึงความดีงามภายในจิตใจ ภายใต้อารมณ์สังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป องค์ประกอบหลักของผู้มีสุขภาพจิตดีออกเป็น 4 ด้าน คือ (1) สภาพจิตใจ (2) สมรรถภาพของจิตใจ (3) คุณภาพของจิตใจ และ (4) ปัจจัยสนับสนุน มีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ความรู้สึกพึงพอใจในชีวิต มีความสบายใจ ไม่เบื่อหน่ายท้อแท้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน มีความภูมิใจในตนเอง เมื่อเผชิญปัญหาสามารถยอมรับความจริงและสามารถแก้ไขปัญหาได้ สามารถรู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีเมื่อต้องเผชิญเหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปตามความต้องการ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีวิธีการและขั้นตอนต่างๆในการศึกษาดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ทำการศึกษาคือประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) โดยจำนวนประชากรที่ได้จากการสำรวจจำนวนทั้งสิ้น 2,334 ห้อง (รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการบ้านแออัดอาหารบางใหญ่ (วัดพระเงิน), 2559 : 105)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการคำนวณหาขนาดตัวอย่างของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) โดยใช้สูตร Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน ± 5 ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดอาหาร(วัดพระเงิน) จำนวน 339 คน

โดยคำนวณจากสูตรของ Yamane (1967: 886 อ้างถึงใน องอาจ นัยพัฒน์, 2548 : 125)

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กำหนดให้

N = ขนาดประชากร

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่าในสูตรได้

$$n = \frac{2,230}{1 + 2,334(0.05)^2}$$

$n \quad \square \quad 339 \quad \text{ตัวอย่าง}$

ในการสำรวจครั้งนี้ผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนขนาดตัวอย่างเพื่อป้องกันการสูญหายและไม่ได้รับการตอบกลับของแบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่าง เป็น 350 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างทั้งหมด 350 ตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Random Sampling)(บุญธรรมกิจปรีดาบริสุทธิ์, 2551 : 116 - 117) โดยผู้วิจัยจะทำการแจกแบบสอบถามให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ในช่วงเดือนธันวาคม 2560 โดยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในเวลาทำการโดยแบ่งเป็น 2 ช่วงเวลา 10.00 – 12.00 น. และ 14.00 – 16.00 น. ช่วงเวลาละ 35 คนโดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดประมาณ 5 วันโดยแจกแบบสอบถามบริเวณร้านค้าในชุมชน และสนามเด็กเล่น

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา สถานภาพการทำงาน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนรายได้ครอบครัวต่อเดือนการจัดทำบัญชีครัวเรือน/บัญชีรายรับรายจ่ายการผ่อนชำระหนี้สินภาระหนี้สินการผ่อนชำระหนี้สินปัจจุบันการออมในแต่ละเดือนและรายได้เทียบกับรายจ่ายทั้งหมดในแต่ละเดือนซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมประกอบด้วย

- ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล จำนวน 18 ข้อ
- ด้านสัมพันธภาพในสังคม จำนวน 5 ข้อ
- ด้านพฤติกรรมกรรมการดำรงชีวิต จำนวน 6 ข้อ
- ด้านลักษณะของชุมชน จำนวน 4 ข้อ

ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 33 ข้อ โดยแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

เป็นประจำ	มีคะแนนเท่ากับ	4
ทำบ่อย	มีคะแนนเท่ากับ	3
บางครั้ง	มีคะแนนเท่ากับ	2
นานๆ ครั้ง	มีคะแนนเท่ากับ	1
ไม่เคย	มีคะแนนเท่ากับ	0

โดยผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น โดยชั้นสูตรดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553 : 58)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4-0}{5} \\ &= 0.80 \text{ (เริ่มจากชั้นต่ำสุด)} \end{aligned}$$

การแปลความหมายของปัจจัยทางสังคมใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.21 – 4.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	2.41 – 3.20	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	1.61 – 2.40	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	0.81 – 1.60	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	0.00 – 0.80	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบประเมินดัชนีวัดความสุขของกรมสุขภาพจิตผู้วิจัยนำแบบประเมินดัชนีวัดความสุขด้วยตนเองของกรมสุขภาพจิต(กรมสุขภาพจิต, 2544 : 24 – 27) มาใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ และรวบรวมค่านิยาม ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุข

ซึ่งดัชนีวัดความสุขของกรมสุขภาพจิตเป็นคำถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ โดยคำถามจะถามถึงประสบการณ์ของในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมาให้สำรวจตนเองและประเมินเหตุการณ์อาการหรือความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเองว่าอยู่ในระดับใด และตอบลงในช่วงคำตอบที่เป็นจริงกับตัวตนมากที่สุด โดยมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับ

มากที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3 หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ มากที่สุด หรือเห็นด้วย กับเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด

มาก มีคะแนนเท่ากับ 2 หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ มาก หรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ มาก

เล็กน้อย มีคะแนนเท่ากับ 1 หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ เพียงเล็กน้อยหรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้นๆ เพียงเล็กน้อย

ไม่เลย มีคะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่เคยมีเหตุการณ์ อาการ ความรู้สึก หรือไม่เคยเห็นด้วยกับเรื่องนั้นๆ

เกณฑ์การแปลความหมายดัชนีวัดความสุขของกรมสุขภาพจิตใช้เกณฑ์ดังนี้
(กรมสุขภาพจิต, 2544 : 24 – 27)

คะแนน 33 - 45 คะแนน หมายถึง มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป (Good)

คะแนน 27 - 32 คะแนน หมายถึง มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป (Fair)

คะแนนน้อยกว่า หรือเท่ากับ 26 คะแนน หมายถึง มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป (Poor)

3.3 การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีเอกสารตำราสิ่งพิมพ์ต่างๆและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความสุขของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ

3.3.2 ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ แล้วนำมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาภายใต้ขอบข่ายของการวิจัยเกี่ยวกับระดับความสุขของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ

3.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างไปเสนอบริการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและให้คำแนะนำ เพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ ถูกต้อง และตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและภาษาได้ค่า IOC แต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ ด้วยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหาตามโครงสร้าง โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้ (องอาจ นัยพัฒน์ , 2548 : 88)

- +1 เมื่อเห็นว่าตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามโครงสร้างที่ระบุไว้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามโครงสร้างที่ระบุไว้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าไม่ตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามโครงสร้างที่ระบุไว้

3.3.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอบริการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อพิจารณาความถูกต้อง(Validity) และให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มทดลองที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัยจำนวน 30 ตัวอย่างเพื่อหาความเชื่อมั่น(Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (α - Coefficient) จะต้องได้คะแนนมากกว่า 0.7 ขึ้นไปจึงจะนำไปใช้ในการวิจัย

3.3.7 จากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมได้ค่าครอนบาคแอลฟาเท่ากับ .891 และแบบประเมินดัชนีวัดความสุขของกรมสุขภาพจิตได้ค่าครอนบาคแอลฟาเท่ากับ .759 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือตามหลักสถิติ(บุญชมศรีสะอาด, 2550 : 96)

3.3.8 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) โดยใช้ระยะเวลาช่วงเดือนธันวาคม 2560 โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.4.1 ติดต่อขอจดหมายรับรองจากคณบดีคณะบริหารธุรกิจ ถึงผู้นำชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) เพื่อแนะนำตัวและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.2 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้นำชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทางผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีคือ ให้ยืมโทรทัศน์ใต้อาคารสี่ขา และเก้าอี้ จำนวน 4 ตัว เพื่อสะดวกต่อการกรอกแบบสอบถาม

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งรองรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดด้วยตนเองในทันทีที่เก็บคืนมาโดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยการประมวลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

3.5.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถามแบบประเมินดัชนีวัดความสุขของกรมสุขภาพจิตวิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.5.1.2 ประเมินระดับการปฏิบัติปัจจัยทางสังคมวิเคราะห์โดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในสมมติฐานต่าง ๆ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ค่า p-value ที่ 0.05 ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

3.5.2.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าที่ (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ

3.5.2.2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ซึ่งใช้เกณฑ์การแปลผลความสัมพันธ์ (กัลยา วานิชย์บัญชา และฐิตา วานิชย์บัญชา, 2558 : 120) แบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

.80 ขึ้นไป	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.60 - .79	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
.40 - .59	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.20 - .39	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ
ต่ำกว่า .20	หมายความว่า	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำนวน 350 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยายตามลำดับดังนี้

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้แบ่งผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

- 4.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ผลการศึกษำวิจัยทางเศรษฐกิจ
- 4.3 ผลการศึกษำวิจัยทางสังคม
- 4.4 ผลการศึกษาระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)
- 4.5 ผลการศึกษำการเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล
- 4.6 ผลการศึกษำการเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามวิจัยทางเศรษฐกิจ
- 4.7 ผลการศึกษำความสัมพันธ์ระหว่างวิจัยทางสังคมกับระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
(n = 350)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	104	29.70
หญิง	246	70.30
รวม	350	100.00
อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	37	10.60
21 – 30 ปี	41	11.70
31 – 40 ปี	98	28.00
41 – 50 ปี	108	30.80
51 – 60 ปี	51	14.60
61 ปี ขึ้นไป	15	4.30
รวม	350	100.00
สถานภาพ		
โสด	132	37.70
สมรส	170	48.60
หย่า/แยกกันอยู่	23	6.60
หม้าย	25	7.10
รวม	350	100.00

ตาราง 4.1(ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	19	5.40
ประถมศึกษา	71	20.30
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1- ม.3)	59	16.90
มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.4- ม.6)หรือ ปวช.	83	23.70
ปวส./อนุปริญญา	40	11.40
ปริญญาตรี	68	19.40
สูงกว่าปริญญาตรี	10	2.90
รวม	350	100.00
สถานภาพการทำงาน		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	39	11.10
กำลังศึกษา	36	10.30
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	110	31.40
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	44	12.60
พนักงานบริษัท/ห้าง/ร้าน/โรงงาน	90	25.70
อื่นๆ	31	8.90
รวม	350	100.00
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1-2 คน	171	48.90
3-4 คน	134	38.30
5-6 คน	40	11.40
7 คนขึ้นไป	5	1.40
รวม	350	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 ส่วนเพศชาย จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 29.70

อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 อายุระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60 อายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 และอายุ 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 ตามลำดับ

สถานภาพพบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 48.60 รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 สถานภาพหม้าย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10 และสถานภาพหย่า/แยกกันอยู่ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6) หรือ ปวช. จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 ระดับปริญญาตรี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3) จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90 ระดับปวส./อนุปริญญา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 ตามลำดับ

สถานภาพการทำงานพบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัท/ห้าง/ร้าน/โรงงาน จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.60 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 กำลังศึกษา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 และอาชีพอื่นๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัวพบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90 รองลงมาคือ จำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-6 คน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 จำนวนสมาชิกในครอบครัว 7 คนขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามลำดับ

4.2 ผลการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ตาราง4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ(n = 350)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ5,000 บาท	50	14.30
5,001 - 10,000 บาท	93	26.60
10,001 - 15,000 บาท	97	27.70
15,001 - 20,000 บาท	39	11.10
20,001 - 25,000 บาท	34	9.70
25,001 บาทขึ้นไป	37	10.60
รวม	350	100.00
รายได้ครอบครัวต่อเดือน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ10,000บาท	59	16.90
10,001 - 20,000บาท	137	39.10
20,001 - 30,000บาท	90	25.70
30,001 บาทขึ้นไป	64	18.30
รวม	350	100.00
การจัดทำบัญชีครัวเรือน/บัญชีรายรับ – รายจ่าย		
การจัดทำบัญชีครัวเรือน	84	24.00
ไม่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน	266	76.00
รวม	350	100.00

ตาราง4.2 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน		
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ค่าที่พัก	259	74.00
ค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภค	252	72.00
ค่าอาหาร เครื่องดื่ม	260	74.30
ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าสาธารณูปโภค	312	89.10
ค่าโทรศัพท์(รายเดือน)	214	61.10
ค่าผ่อนรถ	130	37.10
ค่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม	151	43.10
ค่ายารักษาโรค	143	40.90
ค่าบัตรเครดิต/หนี้ในระบบ	102	29.10
ค่ายาสูบ/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	53	15.10
อื่นๆ	9	2.60
ภาระหนี้สิน		
ไม่มี	71	20.30
มี	279	79.70
รวม	350	100.00
การผ่อนชำระหนี้สิน		
ไม่มี	71	20.30
ไม่ตรงเวลาทุกครั้ง	32	9.10
ตรงเวลาบ้างบางครั้ง	80	22.90
ตรงเวลาเกือบทุกครั้ง	64	18.30
ตรงเวลาทุกครั้ง	103	29.40
รวม	350	100.00

ตาราง 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การผ่อนชำระหนี้สินต่างๆในปัจจุบันเป็นภาระหรือไม่		
ไม่มี	71	20.30
เป็นภาระหนักมาก	102	29.10
เป็นภาระปานกลาง	162	46.30
เป็นภาระน้อย	15	4.30
รวม	350	100.00
การออมในแต่ละเดือน		
ไม่มี/มีน้อยที่สุด	126	36.00
มีเก็บออมบ้างเพียงเล็กน้อย	160	45.70
มีเก็บออมบ้างปานกลาง	56	16.00
มีเก็บออมมาก	8	2.30
รวม	350	100.00
รายได้เทียบกับรายจ่ายทั้งหมดในแต่ละเดือน		
รายจ่าย “เกินกว่า” รายได้มาก	92	26.30
รายจ่าย “เกินกว่า” รายได้เล็กน้อย	73	20.90
รายได้พอๆ กับรายจ่าย	138	39.40
รายจ่าย “น้อยกว่า” รายได้	47	13.40
รวม	350	100.00

จากตาราง 4.2 พบว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเขื่อนอหาร (วัดพระเงิน)ส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาทจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 รองลงมาคือ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาทจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาทจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไปจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาทจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 ตามลำดับ

รายได้ครอบครัวต่อเดือนพบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือน 10,001-20,000 บาทจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 39.10 รองลงมาคือ รายได้ครอบครัวต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาทจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 รายได้ครอบครัวต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 รายได้ครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาทจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90 ตามลำดับ

การจัดทำบัญชีครัวเรือน/บัญชีรายรับ – รายจ่ายพบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 ส่วนการจัดทำบัญชีครัวเรือนจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00

ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเป็นค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าสาธารณูปโภคจำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 89.10 รองลงมาคือ ค่าอาหาร เครื่องดื่มจำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 74.30 ค่าที่พักจำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 74.00 ค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 ค่าโทรศัพท์(รายเดือน)จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 61.10 ค่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 43.10 ค่ายารักษาโรคจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 40.90 ค่าผ่อนรถจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 37.10 ค่าบัตรเครดิต/หนี้บัตรเครดิตจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 29.10 ค่ายาสูบ/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 และค่าอื่นๆจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 ตามลำดับ

ภาระหนี้สินพบว่า ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินจำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 79.70 ส่วนไม่มีภาระหนี้สินจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30

การผ่อนชำระหนี้สินพบว่า ส่วนใหญ่มีการผ่อนชำระหนี้สินตรงเวลาทุกครั้งจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 29.40 รองลงมาคือ ตรงเวลาบ้างบางครั้งจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 ตรงเวลาเกือบทุกครั้งจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 และไม่ตรงเวลาทุกครั้งจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 ตามลำดับ

การผ่อนชำระหนี้สินต่างๆ ที่เป็นภาระในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นภาระปานกลางจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 รองลงมาคือ เป็นภาระหนักมากจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 29.10 และเป็นภาระน้อยจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 ตามลำดับ

การออมในแต่ละเดือนพบว่า ส่วนใหญ่มีเก็บออมบ้างเพียงเล็กน้อยในแต่ละเดือนจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70 รองลงมาคือ ไม่มี/มีน้อยที่สุดจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 มีเก็บออมบ้างปานกลางจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 มีเก็บออมมากจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ตามลำดับ

รายได้เทียบกับรายจ่ายทั้งหมดในแต่ละเดือนพบว่า ส่วนใหญ่รายได้พอๆ กับรายจ่าย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาคือ รายจ่าย “เกินกว่า” รายได้มากจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 26.30 รายจ่าย “เกินกว่า” รายได้เล็กน้อยจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.90 และรายจ่าย “น้อยกว่า” รายได้จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50

4.3 ผลการศึกษาปัจจัยทางสังคม

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม (n = 350)

ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล	2.66	1.13	มาก
2. ด้านสัมพันธภาพในสังคม	2.10	0.98	ปานกลาง
3. ด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต	2.01	1.05	ปานกลาง
4. ด้านลักษณะของชุมชน	1.91	1.20	ปานกลาง
โดยรวม	2.17	1.09	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชนมีระดับการปฏิบัติปัจจัยทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.17$, S.D. = 1.09) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชน มีระดับการปฏิบัติปัจจัยทางสังคม อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 1.13) และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพในสังคม ($\bar{X} = 2.10$, S.D. = 0.98) ด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต ($\bar{X} = 2.01$, S.D. = 1.05) ด้านลักษณะของชุมชน ($\bar{X} = 1.91$, S.D. = 1.20) ตามลำดับ

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้าน

สัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล (n = 350)

ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ
ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล			
1. การให้ความเคารพนับถือต่อกันของสมาชิกในครอบครัว	2.95	1.16	มาก
2. การรับฟังและปลอบใจเมื่อเกิดความไม่สบายใจในครอบครัว	2.72	1.11	มาก
3. การดูแลและคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามเจ็บป่วยของสมาชิกในครอบครัว	2.90	1.13	มาก
4. การไปเที่ยว หรือพักผ่อนร่วมกันของคนในครอบครัว	2.12	1.16	ปานกลาง
5. การใช้เวลาร่วมกันในการทำกิจกรรมร่วมกันกับสมาชิกในครอบครัว เช่น เล่นกีฬา ทำงานบ้าน ทำบุญ ฯลฯ	2.00	1.13	ปานกลาง
6. การรับประทานอาหารร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวในแต่ละวัน	2.70	1.18	มาก
7. การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวร่วมกัน	2.52	1.11	มาก
8. การให้ หรือการได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในครอบครัว	2.59	1.06	มาก
9. การรับทราบและรับรู้ปัญหาภายในครอบครัวร่วมกัน	2.57	1.12	มาก
10. การใช้เหตุผลในการจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว	2.30	1.16	ปานกลาง
11. การใช้คำไม่สุภาพถกเถียงปัญหากันในครอบครัว	2.37	1.18	ปานกลาง
12. การไม่เข้าใจกัน และไม่ยอมพุดคุยกันของสมาชิกในครอบครัว	2.36	1.19	ปานกลาง
13. การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในครอบครัว	2.98	1.12	มาก
14. ทำนรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย เมื่ออยู่กับครอบครัว	3.06	1.14	มาก
15. สมาชิกในครอบครัว มีความรักและผูกพันต่อกัน	3.19	1.05	มาก

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
16. การได้รับ หรือการให้กำลังใจกันในครอบครัว เมื่อเจอปัญหาในชีวิต	2.94	1.09	มาก
17. การช่วยเหลือทางการเงิน หรือ สิ่งของของสมาชิกในครอบครัว	2.78	1.15	มาก
18. การยกย่อง ชื่นชมกันของสมาชิกในครอบครัว	2.82	1.04	มาก
โดยรวม	2.66	1.13	มาก

จากตาราง 4.4 พบว่า ประชาชนมีระดับการปฏิบัติปัจจัยทางสังคม ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สหนาการ/ส่วนบุคคลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 1.13) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าประชาชนมีระดับการปฏิบัติปัจจัยทางสังคม ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สหนาการ/ส่วนบุคคลอยู่ในระดับมาก 13 ข้อ โดย 10 อันดับแรก ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว มีความรักและผูกพันต่อกัน ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.05) ท่านรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย เมื่ออยู่กับครอบครัว ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = 1.14) การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในครอบครัว ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 1.12) การให้ความเคารพนับถือต่อกันของสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 1.16) การได้รับหรือการให้กำลังใจกันในครอบครัว เมื่อเจอปัญหาในชีวิต ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 1.09) การดูแลและคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามเจ็บป่วยของสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 1.13) การยกย่องชื่นชมกันของสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 1.04) การช่วยเหลือทางการเงิน หรือสิ่งของของสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 1.15) การรับฟังและปลอบใจเมื่อเกิดความไม่สบายใจในครอบครัว ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = 1.11) การรับประทานอาหารร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวในแต่ละวัน ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 1.18) ตามลำดับ

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้านสัมพันธภาพในสังคม($n = 350$)

ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านสัมพันธภาพในสังคม			
1. ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน	2.35	0.91	ปานกลาง
2. มีหน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้านที่ท่านสามารถไปใช้บริการได้	1.82	1.02	ปานกลาง
3. การโดนนิทาหรือดูถูก จากเพื่อน/เพื่อนบ้านเมื่อเจอปัญหาในชีวิต	2.48	1.09	มาก
4. การได้รับข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ต่างๆจากเพื่อน/เพื่อนบ้าน	1.94	0.96	ปานกลาง
5. การได้รับการยกย่องและชื่นชมจากเพื่อน/เพื่อนบ้าน	1.90	0.94	ปานกลาง
โดยรวม	2.10	0.98	ปานกลาง

จากตาราง 4.5 พบว่า ประชาชน มีระดับการปฏิบัติปัจจัยทางสังคม ด้านสัมพันธภาพในสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.10$, S.D. = 0.98) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประชาชน มีระดับการปฏิบัติปัจจัยทางสังคม ด้านสัมพันธภาพในสังคมอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ การโดนนิทาหรือดูถูก จากเพื่อน/เพื่อนบ้านเมื่อเจอปัญหาในชีวิต ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 1.09) และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ ได้แก่ ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 2.35$, S.D. = 0.91) การได้รับข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ต่างๆจากเพื่อน/เพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 1.94$, S.D. = 0.96) การได้รับการยกย่องและชื่นชมจากเพื่อน/เพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 1.90$, S.D. = 0.94) มีหน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้านที่ท่านสามารถไปใช้บริการได้ ($\bar{X} = 1.82$, S.D. = 1.02) ตามลำดับ

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้านพฤติกรรม การดำรงชีวิต(n = 350)

ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต			
1. ปัจจุบันครอบครัวของท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชุมชนบ้างหรือไม่	1.75	0.97	ปานกลาง
2. ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนในการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของชุมชนมากน้อยเพียงใด	1.76	0.98	ปานกลาง
3. ในครัวเรือนของท่านมีความสะอาด สะดวก สบาย	2.66	1.04	มาก
4. หากท่านมีปัญหาท่านขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้าน หรือ ชุมชนในเรื่องต่างๆ	1.68	0.99	ปานกลาง
5. ท่านปฏิบัติศาสนกิจสม่ำเสมอเพียงใด	2.14	1.01	ปานกลาง
6. ท่านคิดว่าชุมชนของท่านมีปัญหาเสพติดหรือไม่	2.06	1.32	ปานกลาง
โดยรวม	2.01	1.05	ปานกลาง

จากตาราง4.6 พบว่า ประชาชนมีระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้านพฤติกรรม การดำรงชีวิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X} = 2.01$, S.D.= 1.05)และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าประชาชนมีระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิตอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ ในครัวเรือนของท่านมีความสะอาด สะดวก สบาย ($\bar{X} = 2.66$, S.D.= 1.04) และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ ได้แก่ ท่านปฏิบัติศาสนกิจสม่ำเสมอเพียงใด ($\bar{X} = 2.14$, S.D.= 1.01)ท่านคิดว่าชุมชนของท่านมีปัญหาเสพติดหรือไม่ ($\bar{X} = 2.06$, S.D.= 1.32)ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชุมชนมากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = 1.76$,S.D.= 0.98) ปัจจุบันครอบครัวของท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชุมชนบ้างหรือไม่ ($\bar{X} = 1.75$, S.D.= 0.97) หากท่านมีปัญหาท่านขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้าน หรือชุมชนในเรื่องต่างๆ ($\bar{X} = 1.68$, S.D.= 0.99)ตามลำดับ

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้านลักษณะของชุมชน($n = 350$)

ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านลักษณะของชุมชน			
1. ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่องขยะ เช่น การทิ้งขยะไม่เป็นที่มีกลิ่นเหม็นจากของเสีย หรือสิ่งปฏิกูล	1.57	1.25	น้อย
2. ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่อง น้ำเน่าเสีย	2.26	1.25	ปานกลาง
3. ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่องเสียงที่ดังหนวกหู น่ารำคาญ เช่น จากเครื่องยนต์ สุนัข หรือผู้อยู่อาศัยในชุมชนเอง	1.61	1.20	ปานกลาง
4. ท่านรู้สึกปลอดภัยทุกครั้งที่ท่านอาศัยอยู่ในชุมชนของท่าน	2.19	1.11	ปานกลาง
โดยรวม	1.91	1.20	ปานกลาง

จากตาราง 4.7 พบว่า ประชาชนมีระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้านลักษณะของชุมชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.91$, S.D. = 1.20) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประชาชนมีระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม ด้านลักษณะของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่อง น้ำเน่าเสีย ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 1.25) ท่านรู้สึกปลอดภัยทุกครั้งที่ท่านอาศัยอยู่ในชุมชนของท่าน ($\bar{X} = 2.19$, S.D. = 1.11) ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่องเสียงที่ดังหนวกหู น่ารำคาญ เช่น จากเครื่องยนต์ สุนัข หรือผู้อยู่อาศัยในชุมชนเอง ($\bar{X} = 1.61$, S.D. = 1.20) และอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ ได้แก่ ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่องขยะ เช่น การทิ้งขยะไม่เป็นที่มีกลิ่นเหม็นจากของเสีย หรือสิ่งปฏิกูล ($\bar{X} = 1.57$, S.D. = 1.25) ตามลำดับ

4.4 ผลการศึกษาระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน)

ตาราง 4.8 จำนวนและร้อยละของระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน)

ระดับความสุขของประชาชน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
คะแนน 33-45 คะแนน คือ ความสุขมากกว่าคนทั่วไป (Good)	52	14.86
คะแนน 27-32 คะแนน คือ มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป (Fair)	110	31.43
คะแนนน้อยกว่า หรือเท่ากับ 26 คะแนน คือ มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป (Poor)	188	53.71
รวม	350	100.00

จากตาราง 4.8 พบว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) ส่วนใหญ่มีคะแนนน้อยกว่า หรือเท่ากับ 26 คะแนน หมายถึง มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป (Poor) จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 53.71 รองลงมาคือ มีคะแนน 27 - 32 คะแนน หมายถึง มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป (Fair) จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 และมีคะแนน 33 - 45 คะแนน หมายถึง ความสุขมากกว่าคนทั่วไป (Good) จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.86 ตามลำดับ

4.5 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ตาราง 4.9 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามเพศ

ความสุข	เพศ				t	Sig
	ชาย		หญิง			
	(n = 104)		(n = 246)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)	26.20	7.65	25.80	5.90	0.519	0.604

จากตาราง 4.9 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) ที่มีเพศต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.10 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามอายุ

ความสุข	อายุ	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	29.05	8.12	2.096	0.046*
	21 – 30 ปี	25.68	5.84		
	31 – 40 ปี	25.79	5.74		
	41 – 50 ปี	25.52	6.16		
	51 – 60 ปี	24.96	6.51		
	61 ปี ขึ้นไป	25.86	8.60		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.10 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่าหรือ	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
		เท่ากับ 20 ปี	(29.05)	(25.68)	(25.79)	(25.52)	(24.96)
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	(29.05)	--	3.371*	3.258*	3.526*	4.093*	3.187
21 – 30 ปี	(25.68)		--	-0.112	0.155	0.722	-0.183
31 – 40 ปี	(25.79)			--	0.268	0.835	-0.070
41 – 50 ปี	(25.52)				--	0.566	-0.338
51 – 60 ปี	(24.96)					--	-0.905
61 ปี ขึ้นไป	(25.86)						--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามอายุพบว่า มีความแตกต่างทั้งหมด 4 คู่ คือ ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีระดับความสุขมากกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี

ส่วนประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีระดับความสุขมากกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี

ส่วนประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีระดับความสุขมากกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี

และประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีระดับความสุขมากกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.12 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามสถานภาพ

ความสุข	สถานภาพ	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ความสุขของประชาชนที่	โสด	26.06	6.65	0.183	0.908
พักอาศัยในชุมชนแออัด	สมรส	25.78	5.68		
(วัดพระเงิน)	หย่า/แยกกันอยู่	25.43	7.27		
	หม้าย	26.60	9.43		

จากตาราง 4.12 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีสถานภาพต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.13 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเคื้ออาทร (วัดพระเงิน) จำแนกตามระดับการศึกษา

ความสุข	ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ความสุขของประชาชน ที่พักอาศัยในชุมชน เคื้ออาทร (วัดพระเงิน)	ต่ำกว่าประถมศึกษา	25.05	6.73	0.463	0.835
	ประถมศึกษา	25.16	6.59		
	มัธยมศึกษาตอนต้น	26.61	6.80		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	26.22	7.11		
	ปวส./อนุปริญญา	25.95	5.74		
	ปริญญาตรี	25.75	5.92		
	สูงกว่าปริญญาตรี	27.50	3.97		

จากตาราง 4.13 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเคื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.14 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ความสุข	สถานภาพการทำงาน	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ความสุขของประชาชนที่	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	25.48	6.84	1.747	0.123
พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน)	กำลังศึกษา	28.02	8.91		
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	24.71	5.82		
	รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	26.43	5.55		
	พนักงานบริษัท/ห้าง/ ร้าน/โรงงาน	26.40	6.39		
	อื่นๆ	26.22	5.76		

จากตาราง 4.14 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) ที่มีสถานภาพการทำงานต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.15 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) จำนวนสมาชิกในครอบครัว

ความสุข	จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ความสุขของประชาชนที่พัก	1 - 2 คน	25.18	6.75	3.155	0.044*
อาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน)	3 - 4 คน	26.26	6.36		
	5คนขึ้นไป	27.75	5.19		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.15 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	\bar{X}	1-2 คน	3-4 คน	5คนขึ้นไป
		(25.18)	(26.26)	(27.75)
1 - 2 คน	(25.18)	--	-1.079	-2.574*
3 - 4 คน	(26.26)		--	-.1494
5คนขึ้นไป	(27.75)			--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า มีความแตกต่างทั้งหมด 1 คู่ คือ ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน มีระดับความสุขน้อยกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5คนขึ้นไป ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

4.6 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ตาราง 4.17 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

ความสุข	รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน)	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	26.18	8.16	0.132	0.985
	5,001 – 10,000 บาท	25.49	6.88		
	10,001 – 15,000 บาท	26.13	5.89		
	15,001 – 20,000 บาท	25.97	6.66		
	20,001 – 25,000 บาท	26.20	4.84		
	25,001 บาท ขึ้นไป	25.81	5.60		

จากตาราง 4.17 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) ที่มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.18 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามรายได้ครอบครัวต่อเดือน

ความสุข	รายได้ครอบครัวต่อเดือน	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน)	น้อยกว่า 10,000 บาท	25.83	7.03	0.204	0.893
	10,001 – 20,000 บาท	25.64	6.99		
	20,001 – 30,000 บาท	26.13	5.87		
	30,001 บาท ขึ้นไป	26.32	5.59		

จากตาราง 4.18 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัดอาหาร (วัดพระเงิน) ที่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง4.19 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเคื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกการจัดทำบัญชีครัวเรือน/บัญชีรายรับรายจ่าย

ความสุข	การจัดทำบัญชีครัวเรือน/บัญชี				t	Sig
	รายรับ – รายจ่าย					
	การจัดทำบัญชี		ไม่มีการจัดทำ			
	ครัวเรือน	บัญชีครัวเรือน	บัญชีครัวเรือน	บัญชีครัวเรือน		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสุขของประชาชนที่พักอาศัย ในชุมชนเคื้ออาหาร (วัดพระเงิน)	26.2	6.84	25.83	6.35	0.488	0.626
	2					

จากตาราง4.19 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเคื้ออาหาร (วัดพระเงิน)ที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน/บัญชีรายรับรายจ่ายต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง4.20 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเคื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามภาระหนี้สิน

ความสุข	ภาระหนี้สิน				t	Sig
	ไม่มี		มี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสุขของประชาชนที่พักอาศัย ในชุมชนเคื้ออาหาร (วัดพระเงิน)	26.92	7.41	25.62	6.13	1.592	0.112

จากตาราง4.20 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเคื้ออาหาร (วัดพระเงิน)ที่มีภาระหนี้สินต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง4.21 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามการผ่อนชำระหนี้สิน

ความสุข	การผ่อนชำระหนี้สิน	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ความสุขของประชาชนที่	ไม่มี	27.08	7.62	2.459	0.045*
พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)	ไม่ตรงเวลาทุกครั้ง	23.59	7.67		
	ตรงเวลาบ้างบางครั้ง	24.87	5.88		
	ตรงเวลาเกือบทุกครั้ง	26.71	5.67		
	ตรงเวลาทุกครั้ง	26.17	5.87		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง4.21 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) ที่มีการผ่อนชำระหนี้สินต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามการผ่อนชำระหนี้สิน

การผ่อนชำระหนี้สิน	\bar{X}	ไม่มี	ไม่ตรงเวลาทุกครั้ง	ตรงเวลาบ้างบางครั้ง	ตรงเวลาเกือบทุกครั้ง	ตรงเวลาทุกครั้ง
		(27.08)	(23.59)	(24.87)	(26.71)	(26.17)
ไม่มี	(27.08)	--	3.490*	2.209*	0.365	0.909
ไม่ตรงเวลาทุกครั้ง	(23.59)	--	--	-1.281	-3.125*	-2.581*
ตรงเวลาบ้างบางครั้ง	(24.87)	--	--	--	-1.843	-1.299
ตรงเวลาเกือบทุกครั้ง	(26.71)	--	--	--	--	0.543
ตรงเวลาทุกครั้ง	(26.17)	--	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง4.22 พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามการผ่อนชำระหนี้สินพบว่า มีความแตกต่าง

ทั้งหมด 4 คู่ คือ ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ไม่มีการผ่อนชำระหนี้สินมีระดับความสุขมากกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีการผ่อนชำระหนี้สินไม่ตรงเวลาทุกครั้งและการผ่อนชำระหนี้สินตรงเวลาบ้างบางครั้ง

ส่วนประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีการผ่อนชำระหนี้สินไม่ตรงเวลาทุกครั้ง มีระดับความสุขน้อยกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีการผ่อนชำระหนี้สินตรงเวลาเกือบทุกครั้งและการผ่อนชำระหนี้สินตรงเวลาทุกครั้งส่วนผู้อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.23 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) จำแนกตามการผ่อนชำระหนี้สินต่างๆในปัจจุบัน

ความสุข	การผ่อนชำระหนี้สิน ต่างๆในปัจจุบัน	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ความสุขของประชาชน	ไม่มี	27.08	7.62	1.249	0.292
ที่พักอาศัยในชุมชน	เป็นภาระหนักมาก	26.10	6.11		
เอื้ออาทร (วัดพระเงิน)	เป็นภาระปานกลาง	25.36	6.30		
	เป็นภาระน้อย	25.26	3.65		

จากตาราง 4.23 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีการผ่อนชำระหนี้สินต่างๆในปัจจุบันต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง4.24 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามการมีเก็บออมในแต่ละเดือน

ความสุข	การมีเก็บออม ในแต่ละเดือน	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ความสุขของประชาชน ที่พักอาศัยในชุมชน แอื้ออาหาร(วัดพระเงิน)	ไม่มี/มีน้อยที่สุด	25.67	7.38	0.678	0.566
	มีเก็บออมบ้างเพียงเล็กน้อย	25.74	6.07		
	มีเก็บออมบ้างปานกลาง	26.69	5.42		
	มีเก็บออมมาก	28.12	5.27		

จากตาราง4.24 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)ที่มีการมีเก็บออมในแต่ละเดือนต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน) จำแนกตามรายได้ในแต่ละเดือนเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดในแต่ละเดือน

ความสุข	รายได้ในแต่ละเดือน		\bar{X}	S.D.	F	Sig
	เทียบกับรายจ่าย ทั้งหมดในแต่ละ เดือน					
ความสุขของประชาชน ที่พักอาศัยในชุมชน แอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)	รายจ่าย “เกินกว่า” รายได้มาก	25.72	7.24	0.044	0.988	
	รายจ่าย “เกินกว่า” รายได้เล็กน้อย	26.02	6.94			
	รายได้พอๆ กับรายจ่าย	25.94	6.02			
	รายจ่าย “น้อยกว่า” รายได้	26.08	5.42			

จากตาราง4.25 พบว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแอื้ออาหาร (วัดพระเงิน)ที่มีรายได้ในแต่ละเดือนเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดในแต่ละเดือนต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4.7 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)

ตาราง 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)

ปัจจัยทางสังคม	ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัย ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)			
	r	Sig.	ทิศทาง ความสัมพันธ์	ระดับ ความสัมพันธ์
1. ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/ สัมพันธ์น้าการ/ส่วนบุคคล	0.212	0.000*	เชิงบวก	ค่อนข้างต่ำ
2. ด้านสัมพันธภาพในสังคม	0.173	0.001*	เชิงบวก	ต่ำ
3. ด้านพฤติกรรมกรรมการดำรงชีวิต	0.185	0.000*	เชิงบวก	ต่ำ
4. ด้านลักษณะของชุมชน	0.055	0.302	ไม่สัมพันธ์	
รวม	0.107	0.045*	เชิงบวก	ต่ำ

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.26 พบว่าปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกในระดับต่ำ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.107 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สัมพันธ์น้าการ/ส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก ในระดับค่อนข้างต่ำมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.212

ส่วนด้านสัมพันธภาพในสังคมและด้านพฤติกรรมกรรมการดำรงชีวิตมีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก ในระดับต่ำมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.173 และ 0.185

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี สถานภาพสมรสคิดเป็นร้อยละ 48.60 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 – ม.6) หรือ ปวช. โดยมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 - 2 คน

5.1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท โดยมีรายได้ครอบครัวต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน มีค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเป็นค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าสาธารณูปโภค โดยส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน มีการผ่อนชำระหนี้สินตรงเวลาทุกครั้ง การผ่อนชำระหนี้สินต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นภาระปานกลาง มีเก็บออมบ้างเพียงเล็กน้อยในแต่ละเดือน และส่วนใหญ่รายได้พอ ๆ กับรายจ่าย

5.1.3 ผลการศึกษาปัจจัยทางสังคม

พบว่า ประชาชน มีระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนมีระดับการปฏิบัติของปัจจัยทางสังคมอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพในสังคม ด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต ด้านลักษณะของชุมชนตามลำดับ

5.1.4 ความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คะแนนน้อยกว่า หรือเท่ากับ 26 คะแนน คือ มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป (Poor) คิดเป็นร้อยละ 53.71 ส่วนคะแนน 27 - 32 คะแนน คือ มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป (Fair) คิดเป็นร้อยละ 34.43 และคะแนน 33 - 45 คะแนน คือ มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป (Good) คิดเป็นร้อยละ 14.86

5.1.5 การเปรียบเทียบความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปและปัจจัยทางเศรษฐกิจ

พบว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีระดับความสุขมากกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี อายุระหว่าง 31 – 40 ปี อายุระหว่าง 41 – 50 ปี และอายุระหว่าง 51 – 60 ปี

ส่วนประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 - 2 คน มีระดับความสุขน้อยกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป

ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีการผ่อนชำระหนี้สินต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ไม่มีการผ่อนชำระหนี้สิน มีระดับความสุขมากกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ที่มีการผ่อนชำระหนี้สินไม่ตรงเวลาทุกครั้ง และการผ่อนชำระหนี้สินตรงเวลาบ้างบางครั้ง

5.1.6 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม กับระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)

พบว่า ปัจจัยทางสังคม มีความสัมพันธ์กับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก ในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนด้านสัมพันธภาพในสังคมและด้านพฤติกรรม การดำรงชีวิตมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก ในระดับต่ำ

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่แตกต่างกันมีความสุขแตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา สถานภาพการทำงาน จำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน มีระดับความสุข โดยรวมไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้พบว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่างกัน มีระดับความสุข โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีระดับความสุขมากกว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี ส่วนประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีระดับความสุขมากกว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี ส่วนประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีระดับความสุขมากกว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี และประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีระดับความสุขมากกว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน และประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน มีระดับความสุขน้อยกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป

สอดคล้องกับงานวิจัยของวีรญา ศิริจรรยาพงษ์ (2556) ได้ศึกษาความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพมีความสุขในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเป็นที่ยอมรับมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการติดต่อสัมพันธ์ ด้านความสำเร็จในงาน และด้านความรักในงาน นอกจากนี้ยังพบว่าความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับสูง บรรยากาศจริยธรรมในงานอยู่ในระดับสูง ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ ส่วนความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรและบรรยากาศจริยธรรมในงานมีความสัมพันธ์กับความสุขในการทำงาน ($p < 0.001$) ปัจจัยที่ร่วมทำนายความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ คือ บรรยากาศจริยธรรมในงาน และความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 58.2 ($R^2 = 0.582$)

อธิบายได้ว่า ความสุขในการทำงานเกิดจากการยอมรับในฐานะพยาบาล ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าอายุเท่าไร ระดับการศึกษาใด หรือมีประสบการณ์มากน้อยเท่าใด และสถานภาพสมรสเป็นอย่างไร เนื่องจากถ้าพยาบาลปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่ มีการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ตลอดเวลา หรือมีความสามารถในการเรียนรู้ได้รวดเร็ว ก็ทำให้ทำงานได้มีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับ ทำให้เกิดความสุขในการทำงาน ส่วนสถานภาพการสมรสนั้นไม่ว่าจะมีสถานภาพสมรสใดก็มีการพบปะกับครอบครัวน้อย จึงทำให้มีเวลากับเพื่อนร่วมงานมากกว่า ทำให้ระบายและแบ่งปันความสุขกันเองได้

5.2.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่แตกต่างกันมีความสุขแตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน รายได้ครอบครัวต่อเดือน การจัดทำบัญชีครัวเรือน/บัญชีรายรับรายจ่าย ภาระหนี้สิน การผ่อนชำระหนี้สิน การผ่อนชำระหนี้สินต่าง ๆ มีการเก็บออมในแต่ละเดือน รายได้ในแต่ละเดือน เทียบกับรายจ่ายทั้งหมดในแต่ละเดือน ต่างกัน มีระดับความสุขโดยรวมไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) จำแนกตามการผ่อนชำระหนี้สิน พบว่า ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ไม่มีการผ่อนชำระหนี้สิน มีระดับความสุขมากกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีการผ่อนชำระหนี้สินไม่ตรงเวลาทุกครั้ง และการผ่อนชำระหนี้สินตรงเวลาบ้างบางครั้ง ส่วนประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีการผ่อนชำระหนี้สินไม่ตรงเวลาทุกครั้ง มีระดับความสุขน้อยกว่าประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ที่มีการผ่อนชำระหนี้สินตรงเวลาเกือบทุกครั้ง และการผ่อนชำระหนี้สินตรงเวลาทุกครั้งส่วนผู้อื่นไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งทอง กิจจานนท์ (2557) ความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัย พบว่า ความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ที่พักอาศัย และภาระการเลี้ยงดู รวมทั้งตนเอง พบว่า ภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ดวงกลม คณโฑเงิน (2556) พบว่า ปัจจัยสำคัญ 4 ด้านหลัก ซึ่งประกอบด้วย ด้านที่อยู่อาศัย ด้าน เศรษฐกิจ-ด้านสังคม ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสุขภาพอนามัย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจโดยรวมต่อคุณภาพชีวิต ในปัจจุบันของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด และสามารถร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจ โดยรวมต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบันได้ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่อยู่อาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 - 15,000 บาท รายจ่ายครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือนพอ ๆ กับรายได้ ทางด้านหนี้สินครัวเรือนส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบ ซึ่งเป็นหนี้สินที่เกิดจากการซื้อยานพาหนะ เครื่องใช้ภายในบ้าน และอาคารสิ่งปลูกสร้าง ประชาชนที่อยู่ในโครงการบ้านเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนมาก่อน และบันทึกไม่ถูกต้อง ขาดความต่อเนื่อง และผลจากการทำบัญชีครัวเรือนไม่ได้นำมาวิเคราะห์ผลเพื่อสะท้อนสภาพความเป็นจริงของครัวเรือน จึงไม่สามารถหาแนวทางแก้ไขได้เป็นรูปธรรม ดังนั้นภาครัฐต้องส่งเสริมประชาชนที่อยู่อาศัยในโครงการบ้านเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ให้มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนที่เหมาะสม โดยการบันทึกบัญชีสามารถนำไปสู่การวางแผนการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างครบวงจร ด้วยกระบวนการวางแผน การปฏิบัติ การประเมินและการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจะส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการ สร้างความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจครัวเรือน การเพิ่มความสามารถในการชำระหนี้และส่งเสริมให้เกิดศักยภาพการออมเพิ่มขึ้นในอนาคต

5.2.3 ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับระดับความสุขของประชาชนที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) แตกต่างกัน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม กับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) พบว่า ปัจจัยทางสังคม มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับต่ำ กับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุผลเนื่องจากชุมชนมีปัญหาเรื่องสภาพแวดล้อมในชุมชนที่อยู่อาศัยที่ไม่เหมาะสม อาทิ ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาเสียงที่ดังหนวกหู น่ารำคาญ รวมถึงเรื่องขยะ คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนที่ดี จะต้องอยู่อาศัยในที่พักที่ถูกละเลย เราพบว่า สิ่งแวดล้อมมีผลต่อความสุข โดยเฉพาะเมื่อทดสอบความสัมพันธ์กับการวัดความสุขด้วยความยั่งยืน โดยใช้ดัชนีช่วงชีวิตแห่งความสุข พบว่า สิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้นทำให้คนมีความสุขมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน คนมีความสุขมากขึ้นมักจะดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับค่อนข้างต่ำ กับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากสมาชิกในครอบครัว มีความรักและผูกพันต่อกัน คนในชุมชนมีความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย เมื่ออยู่กับครอบครัว ครอบครัวจึงอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข การรู้จักให้เกียรติของสมาชิกในครอบครัว รู้จัก

ให้กำลังใจกัน ดูแลและคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามเจ็บป่วย หรือมีภัยอันตราย ส่งผลให้ ความสุขในคนในชุมชนมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ นิตยา คชภักดี (2545 อ้างถึงใน จิราพร ชมพิกุล, 2552 : 18) และเล็ก สมบัติ (2549 อ้างถึงใน จิราพร ชมพิกุล, 2552 : 18) กล่าวว่า ความรัก ความเข้าใจความผูกพัน ฯลฯ เป็นอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ที่สมาชิกในครอบครัวมี ให้ต่อกันความแน่นแฟ้นของระบบครอบครัว ก่อให้เกิดการเกื้อกูลและการช่วยเหลือซึ่งกันระหว่าง สมาชิกอาจกล่าวได้ว่าเป็นการร่วมทุกข์และร่วมสุข สัมพันธภาพมีหลายรูปแบบลักษณะซึ่งเกิดจากการชื่นชมคุณค่าของคนในครอบครัว มีเวลาอยู่ร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน มีการติดต่อสื่อสาร ระหว่างกัน และมีพันธะต่อความสุขและสวัสดิภาพของคนในครอบครัวร่วมกัน ปัญหาครอบครัวที่เกิดขึ้น สาเหตุมาจากสมาชิกในครอบครัวไม่มีเวลาให้กัน ทำให้เกิดความเหินห่าง ขาดปฏิสัมพันธ์ และการเรียนรู้ร่วมกัน เพราะเมื่อระบบโครงสร้างทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่ต้องออกไป ทำงานนอกบ้าน หรือลูกต้องไปศึกษาต่อ โอกาสที่จะอยู่ร่วมกันระหว่างพ่อแม่ลูก หรือสมาชิกใน ครอบครัว เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความอบอุ่นจากครอบครัวจะมีโอกาสน้อยลง งานวิจัยส่วนใหญ่พบว่า ชีวิตครอบครัวมีผลต่อความสุขค่อนข้างสูง การหย่าร้าง การใช้เวลาทำงานมากเกินไป จนมีผลกระทบทางลบต่อครอบครัว ทำให้คนมีความสุขลดลง การที่สมาชิกครอบครัวย้ายไป ทำงานต่างประเทศเพื่อหารายได้ ทำให้สมาชิกครอบครัวที่เหลืออยู่มีความสุขลดลง และถึงแม้ส่ง เงินกลับมายังครอบครัวเดิมก็ไม่ได้ทำให้ครอบครัวที่เหลืออยู่มีความสุขเพิ่มขึ้นเท่าใดนัก มนุษย์ต้องการความมั่นคงในครอบครัว ในสังคม ในการทำงาน รวมถึงความปลอดภัยในชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งเหล่านี้ทำให้คนมีความสุข

ส่วนด้านสัมพันธภาพในสังคม และด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต มีความสัมพันธ์ เชิงบวก ในระดับต่ำ กับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุผลเนื่องจากคนในชุมชนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน ได้รับข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ต่าง ๆ จากเพื่อน/เพื่อนบ้าน รวมทั้งได้รับการยกย่องและชื่นชมจาก เพื่อน/เพื่อนบ้าน นอกจากนี้คนในชุมชนยังมีการทำกิจกรรมร่วมกันทั้งการปฏิบัติศาสนกิจ กิจกรรม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชุมชน การจัดกิจกรรมแก้ปัญหาเสพติ คนในชุมชนจึงสามารถขอ ความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้านในเรื่องต่าง ๆ ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของแอบราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) (อ้างถึงใน เมธา หริมเทพาธิป, 2559) มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการ อยู่เสมอและไม่มีวันสิ้นสุด และมากขึ้นเรื่อย ๆ สิ่งที่มีมนุษย์ต้องการขึ้นอยู่กับสิ่งที่เขาได้รับ หรือมี อยู่แล้ว เมื่อความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วก็ยังมีความต้องการนั้นต่อไป เช่น ความต้องการในปัจจุบันที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เป็นต้น ความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง

แล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจพฤติกรรมของมนุษย์อีก แต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจะเป็นสิ่งจูงใจต่อไป เสาวลักษณ์ กิตติประภัสร์ (2550) มิตรภาพและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีทำให้คนในสังคมมีความสุขมากขึ้น สังคมสมัยใหม่เป็นสังคมที่มีความเชื่อถือและไว้วางใจต่อกันน้อยลงกว่าอดีต ความเชื่อถือในความดีและความซื่อสัตย์ของคนลดลง ทำให้ความสัมพันธ์ในสังคมและความสุขของคนในสังคมลดลง ในทางตรงกันข้าม ความช่วยเหลือและความร่วมมือกันทำให้คนในสังคมมีความสุขมากขึ้น นอกจากนี้ สุขภาพจิตและสุขภาพกายมีผลอย่างมากต่อความสุข ปัจจัยต่าง ๆ ที่ลดความเครียดในสังคมจะทำให้คนมีความสุขมากขึ้น เช่น การใช้เวลาในการเดินทางไปทำงานน้อยลงทำให้คนมีความสุขมากขึ้น การว่างงานมีผลทำให้ความสุขของคนลดลง นอกเหนือจากปัจจัยทางเศรษฐกิจแล้ว ยังสูญเสียความภาคภูมิใจในตนเองและขาดคุณค่าในงานที่ (เคย) ทำ โดยทั่วไปการมีงานทำ ทำให้คนมีความพึงพอใจในชีวิตมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน การทำงานมากเกินไป ทำให้ขาดความสุขที่ควรได้จากการใช้เวลาอยู่กับครอบครัว เพื่อน และการพักผ่อน ถึงแม้ว่าการทำงานจะทำให้มีรายได้มากขึ้น แต่ความต้องการในชีวิตประจำวันและการแข่งขันในสังคมมักจะมากขึ้นไปตามไปด้วยทุกปี จึงไม่ได้ทำให้ความสุขเพิ่มขึ้นตามค่าตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่ารายได้มักจะทำให้คนมีความสุขมากขึ้น แต่ในระยะยาว รายได้อย่างเดียวไม่ได้ส่งผลให้คนมีความสุขมากขึ้น อันเนื่องมาจากเหตุผลบางประการ เช่น การลดลงของความสุขต่อหน่วยต่อรายได้ที่เพิ่มขึ้น และคนมักจะมีความต้องการที่มากขึ้นไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด (ไม่รู้จักพอ) เช่น รายได้ในปีต่อไปเพิ่มขึ้น แต่ความต้องการในมาตรฐานการดำรงชีวิตจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา เรื่อง ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของเอื้ออาทร (วัดพระเงิน) ควรสนับสนุนบทบาทครอบครัวในการสร้างเสริมสุขภาพจิตสำหรับวัยกลางคนโดยการส่งเสริมการมีงานทำไม่น้อยก็มาก เช่น หลักแหล่งที่สามารถทำมาหากินได้

5.3.2 สนับสนุนทางด้านอาชีพเสริมอาจจะทำการจัดให้มีการอบรมอาชีพเสริม เนื่องจากเป็นแหล่งสนับสนุนที่มีความสำคัญต่อผู้มีอายุในวัยกลางคน

5.3.3 ใกล้เคียงสนับสนุนศักยภาพของชุมชนและหน่วยบริการสุขภาพในการส่งเสริมสุขภาพจิตวัยกลางคน ที่คำนึงถึงสุขภาพจิตที่ครอบคลุมทั้งสุขภาพจิต สุขภาวะทางอารมณ์ สุขภาพร่างกาย ความเป็นอยู่ที่ดี และความเข้มแข็งทางใจในวัยกลางคน

5.3.4 นำเสนอต่อชุมชนในการส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือนสำหรับผู้มีรายได้น้อย ให้มีการออมเงินสัจจะร่วมกัน เพื่อใช้ในยามจำเป็นได้

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 ควรทำการวิจัยในเรื่องนี้กับพื้นที่อื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบระดับความสุขของแต่ละพื้นที่ และพื้นที่ที่มีความสุขมากจะส่งผลกระทบต่อการนำไปศึกษาวิจัยในเรื่องต่อไปปัจจัยใดที่มีผลต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่นั้น และนำมาเป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาชุมชนที่มีความสุขน้อยให้เกิดการพัฒนาความสุขอย่างยั่งยืนได้ตามลำดับต่อไป

5.4.2 ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ในเรื่องความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน) ต่อไป

5.4.3 การวิจัยในครั้งนี้มีตัวแปรที่ควรศึกษาต่อยอดเพื่อนำไปพัฒนาในครั้งต่อไป ก็คือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากประชาชนที่อยู่อาศัยโครงการบ้านแออัด (วัดพระเงิน) ส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบ และส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนมาก่อน ขาดความต่อเนื่อง และผลจากการทำบัญชีครัวเรือนไม่ได้นำมาวิเคราะห์ผลเพื่อสะท้อนสภาพความเป็นจริงของครัวเรือน จึงไม่สามารถหาแนวทางแก้ไขได้เป็นรูปธรรม ดังนั้น ในงานวิจัยครั้งต่อไปจึงควรศึกษาตัวแปรนี้เพื่อนำไปสู่การวางแผนการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ อย่างมีประสิทธิภาพอย่างครบวงจร

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2554). รายงานผลประเมินแผนยุทธศาสตร์กรมสุขภาพจิตในระยะสั้น
แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (น. 24-27). สำนักยุทธศาสตร์
สุขภาพจิต.
- กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้
ภูมิศาสตร์ เรื่อง ทวีปยุโรป ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ (มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา).
- กิ่งทอง กิจจานนท์. (2557). ความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี.
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัท
พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (สารนิพนธ์, ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ).
- ครูบ้านนอก ด็อกคอม. (2550, 12 สิงหาคม). ทฤษฎีมานุษยนิยมของมาสโลว์. สืบค้นเมื่อ 20
ธันวาคม 2560, จาก https://www.kroobannok.com/createpdf.php?article_id=100
- จารุรินทร์ ปิตานพวงศ์ และศุภวรรณ คณะภิกษุ. (2560). ระดับความสุขและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของ
นักศึกษาแพทย์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ภาควิชาจิตเวชศาสตร์,
คณะแพทยศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- จิราพร ชมพิกุล. (2552). เรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัวไทย (สถาบันพัฒนาการ สาธารณสุข
อาเซียนมหาวิทยาลัยมหิดล). สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2560 จาก
http://www.aihd.mahidol.ac.th/sites/default/files/images/new/pdf/Research_Update_2011/2009/th/Relationship_in_Thai_Families.pdf
- ชนิดา โชติเสถียรกุล. (2551). เรื่องการศึกษาสภาพปัญหาการจัดทำบัญชีครัวเรือนของผู้ปกครอง
นักศึกษาด้านการบัญชี(คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนา).

บรรณานุกรม(ต่อ)

- ชุดิกาญจน์ เป่าพุย. (2553). *ศึกษาระดับความสุขในการทำงานของพยาบาล กรณีศึกษา*
พยาบาลโรงพยาบาล ศิริราช.(ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, การจัดการภาครัฐและ
 ภาคเอกชน, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ดวงกมล คณโฑเงิน. (2556). *ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด*
จังหวัดระยอง. วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม
 2556.
- นฤมล แสงวงผล. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากร คณะบริหารธุรกิจ*
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, คณะบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- นิตยา คชภักดี. (2545). *รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์สัมพันธภาพในครอบครัวไทย.ใน จิราพร*
ชมพิกุล. (2552). สัมพันธภาพในครอบครัวไทย.นครปฐม: สถาบันพัฒนาการ สาธารณสุข
อาเซี่ยน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิตยา คชภักดีและคณะ. (2545). *โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวชี้วัด “ครอบครัวอยู่ดีมีสุข”*
รายงานการศึกษาขั้นสุดท้าย(สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว,
มหาวิทยาลัยมหิดล).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2550). *การวิจัยเบื้องต้น(พิมพ์ครั้งที่ 4).* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวิทย์สาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 10).*
 กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.
- บริษัท เอ็นทิด จำกัด. (2558). *รายงานฉบับสมบูรณ์ ใน รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ*
สิ่งแวดล้อมโครงการบ้านเอื้ออาทรบางใหญ่(วัดพระเงิน) จังหวัดนนทบุรี (บทที่ 1 น.1 - 1)
นนทบุรี: การเคหะแห่งชาติ.
- ภัทรา เรืองสินภิญญา. (2552). *พฤติกรรมกรรมการบันทึกบัญชีรายได้และรายจ่ายส่วนบุคคลของ*
นักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. วารสารวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, (1), 69 - 74.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- เมธา หริมเทพาธิป. (2559). *ทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์*. สืบค้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2561, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/629839>
- เล็ก สมบัติ (2549 : 18) ใน จิราพร ชมพิกุล, "สัมพันธภาพในครอบครัวไทย." รายงานการวิจัย ฉบับสมบูรณสัมพันธภาพในครอบครัวไทย. นครปฐม : สถาบันพัฒนาการสาธารณสุข อาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล, 2552).
- เล็ก สมบัติ. (2549). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณโครงการภาวะการดูแลผู้สูงอายุของครอบครัวในปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท มิสเตอร์ท็อปปี (ประเทศไทย) จำกัด.
- วาริพิน มงคลชัย. (2552). *การจัดการความรู้ทางบัญชีตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิไลวรรณศรีสงคราม. (2549). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร: ตรีเปิ้ลกรุ๊ป.
- วีรญา ศิริจรรยาพงษ์. (2556). ความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลรามาริบดี. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล).
- ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และคณะ. (2546). *รายงานการวิจัย โครงการพัฒนาระดับสติปัญญาเด็กวัยต่างๆ ของประเทศ*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต. (2555). *คู่มือการวัดความสุขด้วยตนเอง HAPPINOMETER*. โครงการจับตาสถานการณ์ความสุขของคนทำงานในประเทศไทย สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรมดาเพรส จำกัด.
- ศุภชาติก์ แก้วทอง และสมบูรณ เจริญจิระตระกูล. (2552). *การประเมินผลการจัดพื้นที่กัญชั้ครัวเรือนเพื่อลดปัญหาหนี้สินของเกษตรกรในเขตตำบลยุโป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2548). *อยู่ด้วยกันวันอาทิตย์: คู่มือการใช้เวลาอย่างมีคุณภาพกับครอบครัว*. กรุงเทพมหานคร : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรื. (2554 :
http://www.nesdb.go.th/download/article/article_20160323112431pdf
 แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด. ต.ค. 10, 2559,
 สิรินทร แซ่ฉั่ว. (2553). ความสุขในการทำงานของบุคลากรเชิงสร้างสรรค์: กรณีศึกษา
 อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสื่อและกลุ่มงานสร้างสรรค์เพื่อการใช้งาน. วิทยาศาสตร์
 มหบัณฑิต (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ) คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุรางค์ไคว้ตระกูล.(2559).จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ เตชะธีระปรีดา. (2557). การบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการสำหรับผู้สูงอายุของ
 เทศบาล ตำบลหนองน้ำใส อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ
 สมาคมสถาบันอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย (สสอท.) ปดสดา 3 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน
 กรกฎาคม-ธันวาคม 2557.
- สุวรรณ เตชะธีระปรีดา. (2557). การบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการสำหรับผู้สูงอายุของ
 เทศบาล ตำบลหนองน้ำใส อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ
 สมาคมสถาบันอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย (สสอท.) ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน
 กรกฎาคม – ธันวาคม 2557.
- เสาวลักษณ์ กิตติประภัสร์. (2550). ความสุข: การวัดความสุขของคนในชาติ และนโยบายที่
 ส่งเสริมให้คนเป็นสุข ควรเป็นอย่างไร.กรุงเทพมหานคร :สำนักงานพัฒนานโยบาย
 สาธารณะ (สพน.) สำนักนายกรัฐมนตรื. วารสารเศรษฐศาสตร์การเมือง จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย
- เสาวลักษณ์ กิตติประภัสร์และคณะ. (2550).ความสุข: กระบวนทัศน์ใหม่สำหรับการพัฒนาและ
 นโยบาย สาธารณะ. เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2560 เข้าถึงได้จาก
http://www.happysociety.org/uploads/HsoDownload/9/download_file.pdf

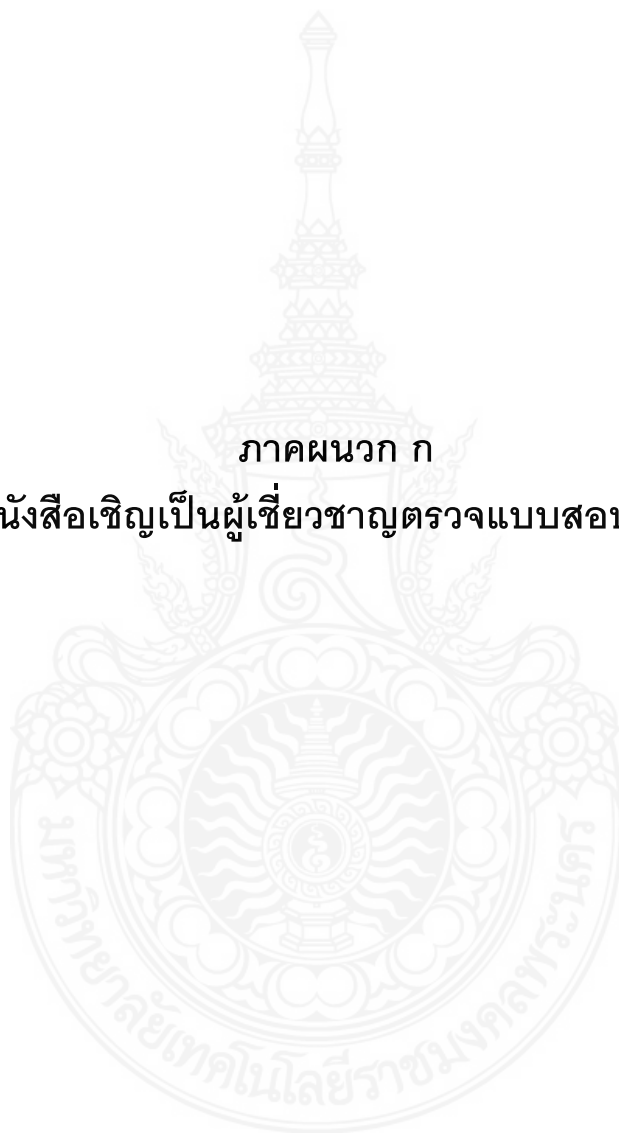
บรรณานุกรม(ต่อ)

- เหมวลา เชิดชูพันธ์เสรี. (2558). ความต้องการถือเงินส่วนบุคคลเพื่อวางแผนการใช้จ่ายเงินของ นักศึกษาพยาบาลกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้เพื่อการศึกษา (วิทยานิพนธ์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- องอาจ นัยพัฒน์. (2548). วิธีวิทยาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :สามลดา.
- อภิชัย มงคล และคณะ. (2544ข). การศึกษาดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย (ระดับบุคคล). วารสาร สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 46(3), 209 - 225.
- อัมพร ไอตระกูล. (2540). สุขภาพจิต(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด.
- ไอลดา โนนวน. (2549). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในโครงการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานโครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๕๕๕ ต่อ ๒๓๙๑

ที่ สปท./๓๔๑๙

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.อมร ฤงสุวรรณ

ด้วยนางสาวนางสาวศิริมา ทัทแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๐๗๕๗๗๐๓๐๓๗๑๔-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท ชั้นปีสุดท้าย ซึ่งศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ กลุ่มวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้จัดทำวิทยานิพนธ์โดยมี ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ เรื่อง "ระดับความสุขของประชาชนที่อยู่อาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน)

ในการนี้นักศึกษาประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ได้แนบแบบสอบถามมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(นายธนธัส ทัทมงคล)

หัวหน้าโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานโครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๕๕๕ ต่อ ๒๓๗๑

ที่ สปท./๓๔๑๙

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ณัฐชา อังรังโชติ

ด้วยนางสาวนางสาวศิริมา ทัทแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๐๗๕๗๗๐๓๐๓๗๑๔-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท ชั้นปีสุดท้าย ซึ่งศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ กลุ่มวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้จัดทำวิทยานิพนธ์โดยมี ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ เรื่อง "ระดับความสุขของประชาชนที่อยู่อาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน)

ในการนี้นักศึกษาประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ได้แนบบแบบสอบถามมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(นายธนรัช ทัพมงคล)

หัวหน้าโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานโครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๕๕๕ ต่อ ๒๓๙๑

ที่ สปท./๓๔๑๙

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญธรรม พรเจริญ

ด้วยนางสาวศิริมา ทับแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๐๗๕๗๗๐๓๐๓๗๑๔-๘ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท ชั้นปีสุดท้าย ซึ่งศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ
กลุ่มวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้จัดทำวิทยานิพนธ์โดยมี
ดร.ชัยเสกสรรค์ พรหมศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ
เรื่อง “ระดับความสุขของประชาชนที่อยู่อาศัยในชุมชนเอื้ออาทร(วัดพระเงิน)”

ในการนี้นักศึกษาประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อ
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ได้แนบบแบบสอบถามมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(นายธณัฐ ทังมงคล)

หัวหน้าโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ที่ สปท./๓๔๘๗

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๘๖ ถนนพิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา
เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ สิทธิจิรพัฒน์

ด้วยนางสาวศิริมา ทัพแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๐๗๕๗๗๐๓๐๓๗๑๔-๘ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท ชั้นปีสุดท้าย ซึ่งศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ
กลุ่มวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้จัดทำวิทยานิพนธ์โดยมี
ดร.ชัยเสกสรรค์ พรหมศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ
เรื่อง “ระดับความสุขของประชาชนที่อยู่อาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน)”

ในการนี้นักศึกษาประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อ
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ได้แนบแบบสอบถามพร้อมหนังสือฉบับนี้ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

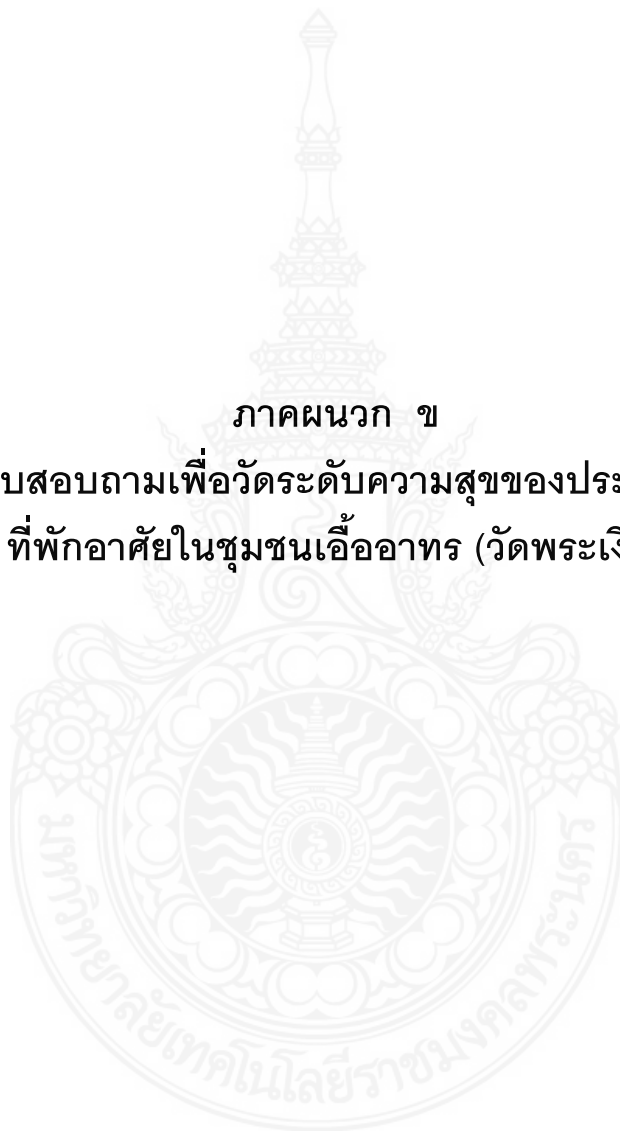
ขอแสดงความนับถือ

(นายธนธัส ทัพมงคล)

หัวหน้าโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
โทร. ๐๒-๖๖๕-๓๕๕๕ ต่อ ๒๓๙๑

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อวัดระดับความสุขของประชาชน
ที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)

แบบสอบถามเพื่อวัดระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชน เอื้ออาทร(วัดพระเงิน)

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยนางสาวศิริมา ทับแก้ว นักศึกษาในระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเพื่อศึกษา "ระดับความสุขของประชาชนที่พักอาศัยในชุมชนเอื้ออาทร (วัดพระเงิน)" โดยผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้นำมาใช้เพื่อการวิจัยในวิทยานิพนธ์นี้เท่านั้น โดยข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ (ไม่อ้างชื่อ สกุล ไม่ระบุว่าใครเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม) และเพื่อความถูกต้องของข้อมูล และความเป็นจริง ขอความร่วมมือท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และครบถ้วน

ขอขอบพระคุณทุกท่านในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

นางสาวศิริมา ทับแก้ว

คำอธิบาย

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ข้อมูลทางด้านสัมพันธภาพคุณภาพชีวิต และการสนับสนุนภายในครอบครัว

และสังคม

ตอนที่ 4 ดัชนีวัดความสุขของกรมสุขภาพจิต (15 ข้อ)

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1. เพศ (ตามเพศสภาพจริง)

ชาย

หญิง

2. ปัจจุบันท่านมีอายุ

ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

21 – 30 ปี

31 – 40 ปี

41 – 50 ปี

51 – 60 ปี

60 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพของท่าน

- โสด สมรส
- หย่า/แยกกันอยู่ หม้าย

4. ระดับการศึกษาของท่าน

- ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม.3) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.4 – ม.6) หรือ ปวช.
- ปวส./อนุปริญญา ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี อื่นๆ

5. สถานภาพการทำงานของท่าน

- ไม่ได้ประกอบอาชีพ กำลังศึกษา
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัท/ห้าง/ร้าน/โรงงาน อื่นๆ

6. จำนวนสมาชิกในครอบครัวของท่าน (หมายถึง จำนวนของผู้ที่พักอาศัยในหานี้จำนวนเท่าไร และประกอบด้วยใครบ้าง)

คำตอบของคุณ

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

1. รายได้ของท่านต่อเดือน (เฉพาะเงินเดือนของท่านคนเดียว ต่อเดือนประมาณเท่าไร)

- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท 5,001 – 10,000 บาท
- 10,001 – 15,000 บาท 15,001 – 20,000 บาท
- 20,001 – 25,000 บาท 25,001 ขึ้นไป
- อื่นๆ.....

2. รายได้ครอบครัวต่อเดือน (รายได้ หรือเงินเดือนของทุกคนในครอบครัวรวมกัน ต่อเดือนประมาณเท่าไร)

- น้อยกว่า 10,000 บาท 10,001 – 20,000 บาท
- 20,001 – 30,000 บาท 30,001 ขึ้นไป
- อื่นๆ

3. ครอบครัวของท่านมีการจัดทำบัญชีครัวเรือน/บัญชีรายรับ – รายจ่าย ภายในครัวเรือนหรือไม่
- การจัดทำบัญชีครัวเรือน ไม่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน
4. ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนของท่าน มีอะไรบ้าง (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ค่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภค
- ค่าอาหาร เครื่องดื่ม ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าสาธารณูปโภค
- ค่าโทรศัพท์(รายเดือน) ค่าผ่อนรถ
- ค่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ค่ายารักษาโรค
- ค่าบัตรเครดิต/หนี้บัตรเครดิต ค่ายาสูบ/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- อื่นๆ
5. ท่านมีภาระหนี้สิน หรือไม่ (หากท่านมี “หนี้สิน” กรุณาตอบในข้อที่ 6-7/หากท่านไม่มี ให้ข้ามเพื่อตอบในข้อ 8 ต่อไป)
- ไม่มี มี
6. ท่านผ่อนชำระหนี้สิน “ตามกำหนดเวลา” ทุกครั้งหรือไม่
- ไม่ตรงเวลาทุกครั้ง ตรงเวลาบ้างบางครั้ง
- ตรงเวลาเกือบทุกครั้ง ตรงเวลาทุกครั้ง
7. ท่านรู้สึกว่าการผ่อนชำระหนี้สินต่างๆ โดยรวมของท่านในปัจจุบันเป็นภาระหรือไม่
- เป็นภาระหนักมาก เป็นภาระปานกลาง
- เป็นภาระน้อย
8. โดยรวมแล้วท่านมีเงินเก็บออมในแต่ละเดือนหรือไม่
- ไม่มี/มีน้อยที่สุด มีเก็บออมบ้างเพียงเล็กน้อย
- มีเก็บออมบ้างปานกลาง มีเก็บออมมาก
9. โดยรวมแล้วรายได้ของท่านในแต่ละเดือน “เป็นอย่างไร” เมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดในแต่ละเดือน
- รายจ่าย “เกินกว่า” รายได้มาก รายจ่าย “เกินกว่า” รายได้เล็กน้อย
- รายจ่ายพอๆ กับรายจ่าย รายจ่าย “น้อยกว่า” รายได้

ตอนที่ 3 ข้อมูลทางด้านสัมพันธภาพ คุณภาพชีวิต การสนับสนุนภายในครอบครัวและสังคม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 3.1 ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	(0) ไม่เคย	(1) นานครั้ง	(2) บางครั้ง	(3) ทำบ่อย	(4) เป็นประจำ
1. การให้ความเคารพนับถือต่อกันของสมาชิกในครอบครัว
2. การรับฟังและปลอบใจเมื่อเกิดความไม่สบายใจในครอบครัว
3. การดูแลและคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามเจ็บป่วยของสมาชิกในครอบครัว
4. การไปเที่ยว หรือพักผ่อนร่วมกันของคนในครอบครัว
5. การใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมร่วมกันกับสมาชิกในครอบครัว เช่น เล่นกีฬา ทำงานบ้าน ทำบุญ ฯลฯ
6. การรับประทานอาหารร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวในแต่ละวัน
7. การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวร่วมกัน
8. การให้ หรือการได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในครอบครัว
9. การรับทราบและรับรู้ปัญหาภายในครอบครัวร่วมกัน
10. การใช้เหตุผลในการจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	(0) ไม่เคย	(1) นานครั้ง	(2) บางครั้ง	(3) ทำบ่อย	(4) เป็นประจำ
11. การใช้คำไม่สุภาพถกเถียงปัญหากันใน ครอบครัว
12. การไม่เข้าใจกัน และไม่ยอมพูดคุยกัน ของสมาชิกในครอบครัว
13. การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขใน ครอบครัว
14. ทำนรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย เมื่ออยู่กับ ครอบครัว
15. สมาชิกในครอบครัว มีความรักและ ผูกพันต่อกัน
16. การได้รับ หรือการให้กำลังใจกันใน ครอบครัว เมื่อเจอปัญหาในชีวิต
17. การช่วยเหลือทางการเงิน หรือ สิ่งของ ของสมาชิกในครอบครัว
18. การยกย่อง ชื่นชมกันของสมาชิกใน ครอบครัว

ส่วนที่ 3.2 ด้านสัมพันธภาพในสังคม

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	(0) น้อย มาก	(1) น้อย	(2) ปาน กลาง	(3) มาก	(4) มาก ที่สุด
1. ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน
2. มีหน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้านที่ท่านสามารถ ไปใช้บริการได้
3. การโดนนิทาหรือดูถูก จากเพื่อน/เพื่อนบ้าน เมื่อเจอปัญหาในชีวิต
4. การได้รับข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ต่างๆ จากเพื่อน/เพื่อนบ้าน
5. การได้รับการยกย่องและชื่นชมจากเพื่อน/ เพื่อนบ้าน

ส่วนที่ 3.3 ด้านพฤติกรรมกรรมการดำรงชีวิต

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	(0) ไม่เคย	(1) นาน ครั้ง	(2) บาง ครั้ง	(3) ทำ บ่อย	(4) เป็น ประจำ
1. ปัจจุบันครอบครัวของท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชุมชนบ้างหรือไม่
2. ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชุมชนมากน้อยเพียงใด
3. ในครัวเรือนของท่านมีความสะอาด สะดวกสบาย
4. หากท่านมีปัญหาท่านขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้าน หรือ ชุมชนในเรื่องต่างๆ
5. ท่านปฏิบัติศาสนกิจสม่ำเสมอเพียงใด
6. ท่านคิดว่าชุมชนของท่านมีปัญหาเสพติดหรือไม่

ส่วนที่ 3.4 ด้านลักษณะของชุมชน

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	(0) ไม่เคย	(1) นาน ครั้ง	(2) บาง ครั้ง	(3) ทำ บ่อย	(4) เป็น ประจำ
1. ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่องขยะ เช่น การทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นที่มักล้นเหม็นจากของเสีย หรือสิ่งปฏิกูล
2. ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่อง น้ำเน่าเสีย
3. ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่องเสียงที่ดัง หนวกหู นำรำคาญ เช่น จากเครื่องยนต์ ตู้เย็น หรือผู้อยู่อาศัยในชุมชนเอง
4. ท่านรู้สึกปลอดภัยทุกครั้งที่ท่านอาศัยอยู่ใน ชุมชนของท่าน

ตอนที่ 4 ดัชนีวัดความสุขของกรมสุขภาพจิต

คำถามต่อไปนี้จะถามถึงประสบการณ์ของท่านในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมาให้ท่านสำรวจตนเองและประเมินเหตุการณ์อาการหรือความคิดเห็นและความรู้สึกของท่านว่าอยู่ในระดับใด และตอบลงในช่องคำตอบที่เป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด โดยคำตอบจะมี 4 ตัวเลือก คือ

ไม่เคย หมายถึง ไม่เคยมีเหตุการณ์ อาการ ความรู้สึก หรือไม่เคยเห็นด้วยกับเรื่องนั้นๆ

เล็กน้อย หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ เพียงเล็กน้อย หรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้นๆ เพียงเล็กน้อย

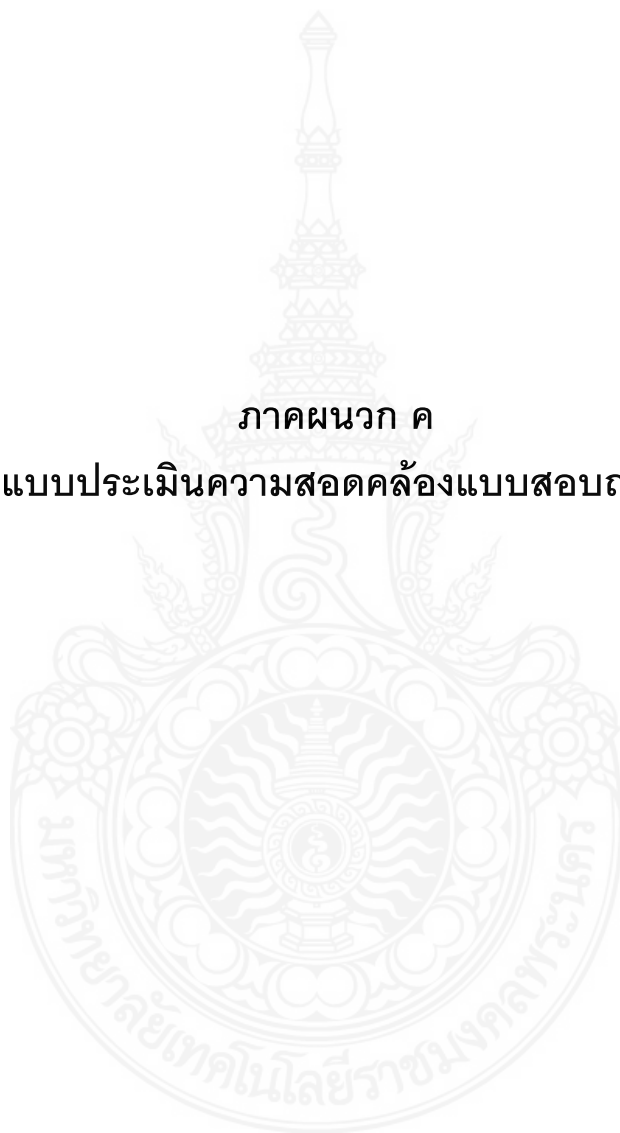
มาก หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ มาก หรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้นๆ มาก

มากที่สุด หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ มากที่สุด หรือเห็นด้วย กับเรื่องนั้นๆ มากที่สุด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น			
	ไม่เลย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
1. ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต
2. ท่านรู้สึกสบายใจ
3. ท่านรู้สึกเบื่อหน่ายต่อเหตุการณ์ดำเนินชีวิตประจำวัน
4. ท่านรู้สึกผิดหวังในตัวเอง
5. ท่านรู้สึกว่าชีวิตของท่านมีแต่ความทุกข์
6. ท่านสามารถทำใจยอมรับได้สำหรับปัญหาที่ยากจะแก้ไข (เมื่อมีปัญหา)
7. ท่านมั่นใจว่าสามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อมีเหตุการณ์คับขันหรือร้ายแรงเกิดขึ้น
8. ท่านมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นในชีวิต
9. ท่านรู้สึกเห็นใจเมื่อผู้อื่นมีทุกข์
10. ท่านรู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นที่มีปัญหา
11. ท่านให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเมื่อมีโอกาส
12. ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเอง
13. ท่านรู้สึกมั่นคงปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว
14. หากท่านป่วยหนัก ท่านเชื่อว่าครอบครัวจะดูแลท่านเป็นอย่างดี
15. สมาชิกในครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน

ภาคผนวก ค
แบบประเมินความสอดคล้องแบบสอบถาม

แบบประเมินความสอดคล้องแบบสอบถาม
เรื่อง ระดับความสุขของประชาชนที่อยู่อาศัยในชุมชนแออัด (วัดพระเงิน)

รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านระดับรายได้/รายจ่าย และ บัญชีครัวเรือน						
รายได้ของท่านต่อเดือน (เฉพาะเงินเดือนของท่านคนเดียว ต่อเดือนประมาณเท่าไร) ☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท ☐ 5,001 – 10,000 บาท ☐ 10,001 – 15,000 บาท ☐ 15,001 – 20,000 บาท ☐ 20,001 – 25,000 บาท ☐ 25,001 ขึ้นไป ☐ อื่นๆ..	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รายได้ครอบครัวต่อเดือน (รายได้ หรือ เงินเดือนของทุกคนในครอบครัว รวมกัน ต่อเดือนประมาณเท่าไร)	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ครอบครัวของท่านมีการจัดทำบัญชี ครัวเรือน/บัญชีรายรับ – รายจ่าย ภายในครัวเรือนหรือไม่ ☐ น้อยกว่า 10,000 บาท ☐ 10,001 – 20,000 บาท ☐ 20,001 – 30,000 บาท ☐ 30,001 ขึ้นไป ☐ อื่นๆ.....	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
<p>ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนของท่าน มีอะไรบ้าง (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ ค่าที่พัก</p> <p>☐ ค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภค</p> <p>☐ ค่าอาหาร เครื่องดื่ม</p> <p>☐ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าสาธารณูปโภค</p> <p>☐ ค่าโทรศัพท์(รายเดือน)</p> <p>☐ ค่าผ่อนรถ</p> <p>☐ ค่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม</p> <p>☐ ค่ายารักษาโรค</p> <p>☐ ค่าบัตรเครดิต/หนี้บัตรเครดิต</p> <p>☐ ค่ายาสูบ/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>☐ อื่นๆ</p>	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
<p>ท่านมีภาระหนี้สิน หรือไม่ (หากท่านมี "หนี้สิน" กรุณาตอบในข้อที่ 6-7 / หากท่านไม่มี ให้ข้ามเพื่อตอบในข้อ 8 ต่อไป)</p> <p>☐ ไม่มี</p> <p>☐ มี</p>	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
<p>ท่านผ่อนชำระหนี้สิน "ตามกำหนดเวลา" ทุกครั้งหรือไม่</p> <p>☐ ไม่ตรงเวลาทุกครั้ง</p> <p>☐ ตรงเวลาบ้างบางครั้ง</p> <p>☐ ตรงเวลาเกือบทุกครั้ง</p> <p>☐ ตรงเวลาทุกครั้ง</p>	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
<p>ท่านรู้สึกว่าการผ่อนชำระหนี้สินต่างๆ โดยรวมของท่านในปัจจุบันเป็นภาระหรือไม่</p> <p>☐ เป็นภาระหนักมาก</p> <p>☐ เป็นภาระปานกลาง</p> <p>☐ เป็นภาระน้อย</p>	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
<p>โดยรวมแล้วท่านมีเงินเก็บออมในแต่ละเดือนหรือไม่</p> <p>☐ ไม่มี/มีน้อยที่สุด</p> <p>☐ มีเก็บออมบ้างเพียงเล็กน้อย</p> <p>☐ มีเก็บออมบ้างปานกลาง</p> <p>☐ มีเก็บออมมาก</p>	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
<p>โดยรวมแล้วรายได้ของท่านในแต่ละเดือน “เป็นอย่างไร” เมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดในแต่ละเดือน</p> <p>☐ รายจ่าย “เกินกว่า” รายได้มาก</p> <p>☐ รายจ่าย “เกินกว่า” รายได้เล็กน้อย</p> <p>☐ รายได้พอๆ กับรายจ่าย</p> <p>☐ รายจ่าย “น้อยกว่า” รายได้</p>	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านสังคม

รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
สัมพันธภาพในครอบครัว/สันตนาการ/ส่วนบุคคล						
การให้ความเคารพนับถือต่อกันของสมาชิกในครอบครัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การรับฟังและปลอบใจเมื่อเกิดความไม่สบายใจในครอบครัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การดูแลและคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามเจ็บป่วยของสมาชิกในครอบครัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การใช้คำพูดที่ทำให้เกิดความไม่สบายใจในครอบครัว	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
การไปเที่ยว หรือพักผ่อนร่วมกันของคนในครอบครัว	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
การไปเลือกซื้อของส่วนตัวกันของสมาชิกในครอบครัว	+1	+1	-1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
การใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมร่วมกันกับสมาชิกในครอบครัว เช่น เล่นกีฬา ทำงานบ้าน ทำบุญ ฯลฯ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การรับประทานอาหารร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวในแต่ละวัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวร่วมกัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การให้ หรือการได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในครอบครัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
การรับทราบและรับรู้ปัญหาภายในครอบครัวร่วมกัน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
การใช้เหตุผลในการจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
การใช้คำไม่สุภาพถกเถียงปัญหากันในครอบครัว	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
การไม่เข้าใจกัน และไม่ยอมพุดคุยกันของสมาชิกในครอบครัว	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในครอบครัว	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
ทำนรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย เมื่ออยู่กับครอบครัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
สมาชิกในครอบครัว มีความรักและผูกพันต่อกัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การได้รับ หรือการให้กำลังใจกันในครอบครัว เมื่อเจอปัญหาในชีวิต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การช่วยเหลือทางการเงิน หรือ สิ่งของของสมาชิกในครอบครัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การยกย่อง ชื่นชมกันของสมาชิกในครอบครัว	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ด้านสัมพันธภาพในสังคม						
ทำนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
มีหน่วยงานสาธารณสุขใกล้บ้านที่ทำนสามารถไปใช้บริการได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
การโดนนิทาหรือดูถูก จากเพื่อน/เพื่อนบ้านเมื่อเจอปัญหาในชีวิต	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ท่านได้รับข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ต่างๆจากเพื่อน/เพื่อนบ้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การได้รับการยกย่องและชื่นชมจากเพื่อน/เพื่อนบ้าน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ด้านพฤติกรรมการดำรงชีวิต						
ปัจจุบันครอบครัวของท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชุมชนบ้างหรือไม่	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชุมชนมากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ในครัวเรือนของท่านมีความสะอาด สะดวก สบาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
หากท่านมีปัญหาท่านขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้าน หรือ ชุมชนในเรื่องต่างๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านปฏิบัติศาสนกิจสม่ำเสมอเพียงใด	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ท่านคิดว่าชุมชนของท่านมีปัญหาเสพติดหรือไม่	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ด้านลักษณะของชุมชน						
ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่องขยะ เช่น การทิ้งขยะไม่เป็นที่มึกลิ่นเหม็นจากของเสีย หรือสิ่งปฏิกูล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่อง น้ำเน่าเสีย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ในชุมชนของท่านมีปัญหาเรื่องเสียงที่ดังหนวกหู นำรำคาญ เช่น จากเครื่องยนต์ สุนัข หรือผู้อยู่อาศัยในชุมชนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านรู้สึกปลอดภัยทุกครั้งที่ท่านอาศัยอยู่ในชุมชนของท่าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ส่วนที่ 3 ดัชนีวัดความสุขของกรมสุขภาพจิต

รายการพิจารณา	ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านรู้สึกสบายใจ	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ท่านรู้สึกเบื่อหน่ายต่อทั้งกับการดำเนินชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ท่านรู้สึกผิดหวังในตัวเอง	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ท่านรู้สึกว่าชีวิตของท่านมีแต่ความทุกข์	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ท่านสามารถทำใจยอมรับได้สำหรับปัญหาที่ยากจะแก้ไข (เมื่อมีปัญหา)	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านมั่นใจว่าสามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อมีเหตุการณ์คับขันหรือร้ายแรงเกิดขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นในชีวิต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านรู้สึกเห็นใจเมื่อผู้อื่นมีทุกข์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านรู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นที่มีปัญหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเมื่อมีโอกาส	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ท่านรู้สึกมั่นคง ปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
หากท่านป่วยหนัก ท่านเชื่อว่าครอบครัวจะดูแลท่านเป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
สมาชิกในครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานกลุ่ม Gen Y ธุรกิจให้บริการวงจรรสื่อสาร
ความเร็วสูงภายในประเทศ

ส่วนที่ 2 ด้านปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่ม Gen Y ธุรกิจให้บริการวงจรรสื่อสาร
ความเร็วสูงภายในประเทศ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน จำนวน 15 ข้อ

1. ด้านความสำเร็จในการทำงานประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.889	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ท่านมีการวางแผนการปฏิบัติงานล่วงหน้า เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย	7.27	1.926	.773	.617
2. องค์กรมีนโยบายสนับสนุนให้มีการฝึกอบรม ศึกษานและพัฒนางานที่ปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น	7.23	1.702	.759	.587
3. องค์กรมีนโยบายให้พนักงานมีการหมุนเวียนตำแหน่งงานเพื่อให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้ทุกหน้าที่ในองค์กร	7.17	1.523	.835	.701

2. **ตัวลักษณะของงาน**ประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.725	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
4. ลักษณะงานที่ท่านทำอยู่มีความ หลากหลาย	7.70	1.183	.650	.505
5. ท่านรู้สึกว่างานของท่านมีความท้าทาย	7.50	1.569	.442	.750
6. ลักษณะงานที่ท่านทำอยู่มีความ เหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถ ของท่าน	7.47	1.154	.566	.618

3. ด้านความก้าวหน้าในการทำงานประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.851	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
7. ท่านได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูน ความรู้ในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ	7.33	1.885	.735	.790
8. ท่านมีโอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่ง หรือระดับที่สูงขึ้น	7.30	1.666	.723	.790
9. งานในหน้าที่ของท่านทำให้เกิด ประสบการณ์และความชำนาญมากขึ้น	7.17	1.523	.724	.797

4. ด้านการได้รับการยอมรับนับถือประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excludeda	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.828	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
10. ผู้บังคับบัญชาเชื่อถือและไว้วางใจมอบหมายให้ทำงานที่สำคัญ	8.00	.966	.729	.719
11. ท่านรู้สึกว่าการที่ทำอยู่ ช่วยให้ท่านมีเกียรติและได้รับการยอมรับจากสังคม	7.80	1.131	.688	.760
12. เพื่อนร่วมงานยอมรับความคิดเห็นของท่าน	7.73	1.168	.647	.799

5. ด้านความรับผิดชอบ ประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.698	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
13. ท่านมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบให้เสร็จทันเวลา	7.97	.861	.485	.652
14. ท่านสามารถตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการทำงานได้เป็นอย่างดี	7.97	.999	.566	.562
15. ท่านมีอำนาจในการตัดสินใจมากเพียงพอที่จะทำงานของท่านได้เป็นอย่างดี	8.07	.892	.509	.613

ส่วนที่ 3 ด้านปัจจัยค้ำจุนในการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่ม Gen Y ธุรกิจให้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงภายในประเทศ แบ่งออกเป็น 9 ด้าน จำนวน 27 ข้อ

6. ด้านเงินเดือนประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.879	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ท่านคิดว่าเงินเดือนและสวัสดิการ ของท่านที่ได้รับมีความเหมาะสม กับงานที่ปฏิบัติอยู่	7.30	1.872	.761	.840
2. องค์กรของท่านมีการปรับเปลี่ยน ค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม	7.27	1.651	.749	.844
3. ท่านพึงพอใจต่ออัตราเงินเดือนหรือ ผลตอบแทนที่ได้รับในขณะนี้	7.17	1.523	.801	.797

7. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.870	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
4. งานที่ท่านปฏิบัติมีความมั่นคงและมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงาน	7.27	1.720	.776	.802
5. งานที่ท่านปฏิบัติมีส่วนช่วยส่งเสริมให้มีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่ง	7.23	1.564	.716	.852
6. ท่านได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานให้มีโอกาสไปศึกษาดูงาน อบรมสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงานมากขึ้น	7.17	1.523	.773	.797

8. ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.832	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
7. ผู้บังคับบัญชาของท่านช่วยแก้ไข ปัญหาให้ท่านได้เป็นอย่างดี	7.27	1.651	.620	.836
8. องค์กรของท่านมีการทำงานเป็นทีม มีความสามัคคี	7.20	1.545	.716	.744
9. ท่านสามารถทำงานเข้ากับเพื่อน ร่วมงานของท่านได้เป็นอย่างดี	7.13	1.430	.743	.714

9. ด้านสถานะของอาชีพประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excludeda	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.915	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
10. ท่านมีความรู้ลึกๆมีใจในงานของท่าน	7.33	1.816	.825	.889
11. งานของท่านเป็นที่ยอมรับและนับถือของสังคม มีเกียรติและมีศักดิ์ศรี	7.27	2.064	.833	.875
12. ท่านมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในงานของท่าน	7.20	2.097	.841	.871

10. ด้านนโยบายและการบริหารประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.744	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbac h's Alpha if Item Deleted
13. องค์กรรของท่านมีนโยบายบริหารงาน ที่ชัดเจน	7.37	1.275	.561	.671
14. องค์กรรของท่านมีการกระจายอำนาจ ในการปฏิบัติงาน	7.40	1.145	.659	.554
15. ผู้บังคับบัญชาเปิดโอกาสให้ท่านมี ส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การบริหาร	7.57	1.220	.500	.746

11. ด้านสภาพการทำงานประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.782	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item -Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
16. องค์กรของท่านมีสภาพแวดล้อมที่ เอื้อต่อการปฏิบัติงาน	7.30	1.872	.488	.840
17. องค์กรของท่านมีเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงาน	7.13	1.568	.708	.607
18. องค์กรของท่านมีสถานที่ที่มี ความเป็นสัดส่วนเอื้อต่อ การปฏิบัติงาน	7.03	1.551	.676	.640

12. ด้านชีวิตส่วนตัว ประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.834	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
19. การทำงานในหน่วยงานนี้ทำให้ชีวิต ความเป็นอยู่ของท่านดีขึ้น	7.03	1.689	.740	.735
20. ท่านได้รับความภาคภูมิใจที่ได้ ทำงานในหน่วยงานนี้จากครอบครัว	6.97	1.689	.644	.817
21. ท่านมีเวลาเพียงพอพาครอบครัว เดินทางไปพักผ่อนเวลารว่างเสมอ	7.00	1.379	.718	.753

13. ด้านความมั่นคงในงานประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.859	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
22. งานที่ท่านปฏิบัติมีความมั่นคงและมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงาน	7.30	1.666	.773	.773
23. ท่านมีผลงานในการทำงานเป็นที่ยอมรับและได้มาตรฐาน	7.17	1.523	.651	.894
24. องค์กรที่ท่านปฏิบัติงานอยู่ได้รับการยอมรับ และน่าเชื่อถือ	7.20	1.545	.797	.744

14. ด้านการปกครองบังคับบัญชา ประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.734	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
25. ผู้บังคับบัญชาของท่านมีความยุติธรรมเสมอภาคในการปกครอง	7.60	1.076	.480	.748
26. ผู้บังคับบัญชามีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	7.53	1.223	.602	.620
27. ผู้บังคับบัญชาสามารถให้คำแนะนำและรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรมชาติ	7.47	.947	.620	.568

ส่วนที่ 4 ด้านความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานกลุ่ม Gen Y ธุรกิจให้บริการวงจรรสื่อสารความเร็วสูงภายในประเทศ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน จำนวน 15 ข้อ

1. ด้านความรู้สึกร่วมประกอบด้วย 8 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.817	8

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ท่านมีความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ก้าว เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรแห่งนี้	26.53	9.637	.211	.834
2. ท่านมีความรู้สึกว่าเป็นปัญหาขององค์กร ก็เปรียบเสมือนปัญหาของท่าน	26.63	8.723	.488	.803
3. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณ้องค์กรนี้เปรียบ เสมือนเป็นคนในครอบครัวของท่าน	26.70	7.734	.680	.774
4. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณ้องค์กรนี้เปรียบ เสมือนเป็นบ้านของท่าน	26.60	8.041	.671	.778
5. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณพร้อมที่จะ เสียสละและอุทิศตนให้กับองค์กรนี้	26.77	8.323	.597	.789
6. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณพร้อมที่จะให้ ความร่วมมือต่อองค์กรโดยไม่มี เงื่อนไขใดๆ	26.67	7.678	.726	.768
7. ท่านจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ลำบาก ถ้าหากท่านตัดสินใจออกจากองค์กรนี้	26.97	8.516	.464	.807
8. ท่านมีความคิดเห็นว่าคุณ้องค์กรนี้ให้ใน สิ่งที่ท่านต้องการมากกว่า้องค์กรอื่น	26.87	7.982	.478	.809

2. ด้านความต่อเนื่องประกอบด้วย 4 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.812	4

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
9. องค์กรณ์สามารถตอบสนองในสิ่งที่ท่านต้องการได้อย่างเพียงพอ	11.03	2.930	.786	.699
10. ท่านยังคงอยากทำงานกับองค์กรณ์ต่อไป เนื่องจากได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่างๆที่เหมาะสม	11.00	2.828	.680	.740
11. ความแตกต่างทางด้านเงินเดือนไม่สามารถทำให้ท่านตัดสินใจเปลี่ยนงานได้	10.90	2.645	.738	.709
12. ท่านมีความคิดเห็นที่จะทำงานกับองค์กรณ์ไปจนเกษียณอายุงาน	10.87	3.568	.368	.879

3. ด้านบรรทัดฐานทางสังคมประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.793	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
13. ท่านคิดว่าองค์กรนี้มีความหมายและความสำคัญสำหรับท่าน	7.60	1.490	.703	.648
14. ท่านมีความภาคภูมิใจและยินดีที่จะบอกกับผู้อื่นว่าท่านทำงานอยู่องค์กรนี้	7.67	1.816	.672	.684
15. ท่านมีความซื่อสัตย์ และจงรักภักดีต่อองค์กร โดยคำนึงถึงประโยชน์ขององค์กรเป็นที่ตั้ง	7.27	2.064	.553	.802

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นางสาวศิริมา ทับแก้ว

วัน เดือน ปีเกิด 16 กันยายน 2523

ภูมิลำเนา จังหวัดสุพรรณบุรี

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประถมศึกษา	โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม	พ.ศ. 2538
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนปัญญาวรรคคุณ	พ.ศ. 2540
การบัญชี ระดับ ปวช.	โรงเรียนพาณิชยการราชดำเนิน	พ.ศ. 2542
การบัญชีวิชาชีพชั้นสูง	โรงเรียนพาณิชยการราชดำเนินธนบุรี	พ.ศ. 2544
บริหารธุรกิจบัณฑิต	มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	พ.ศ. 2547

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

399 ถนนสามเสน แขวงวิฑูรย์พัฒนา เขตดุสิต

กรุงเทพฯ 10300

ทุนการศึกษา (ถ้ามี)

ได้รับทุนการศึกษาการแข่งขันดนตรีไทยดีเด่น

ด้านขับร้องเพลงไทยเดิม

ของมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ประจำปี พ.ศ. 2544